

Dan republike

Dolga in težka je bila pot delegatov za drugo zasedanje AVNOJ-a leta 1943 v Jajce. Iz vseh strani naše zaslužene domovine so prihajali, da bi kot odposlanci svojih narodov in narodnosti doprinesli h zgodovinskemu dogodku in sklepom 29. novembra. Zgodovina naše domovine je pričela z novo stranjo, v knjigi naše preteklosti se je pričelo novo poglavje bodočnosti – svobode! Daleko-sežni sklepi zasedanja so pomenili vrsto novega v našem družbenem razvoju, predvsem pa so ustanovili republiko na federativni osnovi, kjer naj vsi narodi in narodnosti Jugoslavije svobodno zažive. Vojna je še ubijala, še je pustošila. Še je trpelo naše ljudstvo pod jarmom okupatorjev vse do leta 1945, ko je postala domovina resničnost, ko so postali sklepi AVNOJ-a dejstva.

V letu partijskih in Titovih jubilejev je pogled nazaj še toliko bolj veličasten. Prehojena pot v izgradnji naše samoupravne, socialistične in federativne družbe je bila težka, kot je bila težka borba, s katero smo si pridobili pravico krojiti svojo usodo. Neuvrščena Jugoslavija je danes pojem napredka in doslednosti v svetu. Na to smo ponosni, ko praznujemo letošnji praznik republike. Ponos pa nas tudi navdaja ob vseh velikih uspehih, doseženih v naši gospodarski in družbeni izgradnji. Ob tem pa velja trdna volja za doslednost na poti, ki nam jo je načrtala naša Zveza komunistov s Titom na čelu. Zvestoba tej poti pomeni lepše življenje in zaupanje v bodočnost.

VSEM OBČANOM ŽELIMO OB DNEVU REPUBLIKE VELIKO USPEHA V
DELOVNI SREDINI IN PRI IZPOLNJEVANJU DRUŽBENIH NALOG!

SKUPŠČINA OBČINE MOZIRJE IZVRŠNI SVET, DELOVNE IN
DRUŽBENO POLITIČNE ORGANIZACIJE

Na Rečici povezani

Ne samo zato, ker so praznovali krajevni praznik, ker so dobro opravili naloge med NNKP, ker so mladi dobili občinsko plaketo, pač pa predvsem zato, ker resnično povezano delajo, smo se zgledali pri predsedniku KO SZDL na Rečici Jožetu Celinšku. Pripovedoval je o svoji mladosti, ko je kot mlad fant delal v zaboju v Nazarjah. Kmalu se je povezal z borci v okolici in končno tudi sam stopil v njihove vrste. Dodeljen je bil zaščitni brigadi glavnega štaba NOV Slovenije. Pozneje ga je vojaški poklic vključil v mornarico, vendar je ves čas odsotnosti obdržal dobre zveze z domačim krajem.

Ko je 1973 leta slekel vojaško suknjo je postal dejaven družbeno-političen delavec v domačem kraju. Sedaj je že drugo mandatno dobo na vodilnem položaju v SZDL. Rad dela z mladimi in jim tudi zaupa. To se je pokazalo pri njegovem delu, saj je vodja teritorialnih enot v občini. O družbenem življenju na Rečici je menil, da napreduje, saj so uspeli povezati

Jože Celinšek

vse krajeve dejavnike v skupna in enotna hotenja. Krajan, društva, krajevna skupnost se odzivajo takrat, ko je treba stvari obravnnavati in pereča

vprašanja razrešiti. Da so dobro povezani, kažejo nekateri vidni uspehi v preteklosti, kot modernizacija cest, vodovod, in delo športnikov in kulturnikov, vse to je odraz dobrega sodelovanja. Seveda so krajan še vedno nekako prizadeti zaradi ukinitve osnovne šole, saj je res, da pomeni popolna osnovna šola v nekem kraju veliko.

Predvsem pa doprinese k temu, da je več prosvetnih delavcev v kraju in njih delo v širšem pogledu pomeni tudi kulturni napredek. Res je tudi, da na Rečici ni gospodarske dejavnosti, ki bi zagotovila več delovnih mest. Tako se mnogi vozijo na delo tudi izven občine. To seveda ni najbolje! Komunalno podjetje si prizadeva, da bi razširilo dejavnost, prav tako pa tudi zadruga. Delo v kmetijstvu ni dovolj načrtno, in prav temu se posveča premalo pozornosti, saj gre končno za pridelek hrane. Posebno bi kazalo bolj razumno „uničevati“ kmetijske površine v razne druge namene.

Malo smo bili na slabem glasu, ker referendum ni uspel. To pa je posledica nekaterih nerazumljivih ukrepov v preteklosti.

Sedaj so že preko teh gledanj in v bodoče bo več pripravljenosti med krajan za skupne naloge.

Ljudje se dobro odzivajo večjim prireditvam v kraju. Tako poskušajo povezati krajan iz različnih zaselkov v celoto. To je pokazala tudi „vaška olimpijada“. Pa še marsikatera prireditev privabi na Rečico ljudi od blizu in daleč. Težave so bile tudi z novimi zazidalnimi površinami. Sedaj je to urejeno.

Tako bo marsikdo ostal doma in ne bo gradil druge. Prizadevajo si, da bi prišlo do gradnje bloka v kraju, ker bi tako obdržali nekatere, predvsem mlajše krajan. Glede delegatske dejavnosti, pa nimajo večjih težav. Res je to, da mnogo ljudi dela izven občine in se zato težje udeležujejo raznih sej.

Vendar se to ne pozna dosti v krajevni samoupravi, ki dobro dela in se resnično povsod uveljavlja. Vsem pritiskom pa krajevna skupnost ne more vedno ustreči, saj so omejena sredstva, pa tudi možnosti.

Trenutno se ukvarjajo z vodovodom v Grušovljah in gradnjo mrliske večje na Rečici. Prav zato, ker so znali pritegniti k delu tudi mlade krajan, ni bojazni, da bi delo za dobrobit kraja prenehalo. Prepričano so, da bo v bodoče še boljše, kajti v slogi je moč!

Beseda „revolutio“ se pojavi v pozni antiki na področju astronomije in astrologije. V političnem smislu pa je besedo „rivoluzione“ uporabil šele florentinski nauk o državi v 14. in 15. stoletju.

Na splošno danes revolucija pomeni nagel porast, skokovit prehod iz ene kvalitete v drugo. Tako poznamo socialno, politično, industrijsko tehnološko, kulturno revolucijo. Revolucija torej pomeni predvsem graditev nečesa novega. Je v unkciji prihodnosti in prihodnost je njena predpostavka, podobno kot je njena predpostavka človek, kar je razvidno

Kaj mislim o revoluciji

že iz samega poimenovanja revolucij, ki se dosledno nanašajo na človeka, njegove aktivnosti in mišljenja. Vsaka revolucija je torej premik v človeškem mišljenju, čutenju, razumevanju itd — skratka premik v človeški humanizaciji.

Revolucijo torej razumem predvsem kot radikalno IZGRADNJO PRIHODNOSTI, ki spremeni vse tiste družbene strukture, odnose in ustanove, od katerih je odvisno družbeno življenje. In jih spremeni tako, da namesto ukinjenih starih družbenih odnosov vzpostavi take, v katerih se razširja prostor človekove svobode in možnost bolj bogatega življenja za vse posameznike. Vsaka revolucija je torej silno zapleteno in večplastno dejanje in se zato v njej velikokrat prepletajo prvine puča, reforme ter revolucije v navadnem pomenu besede.

Najprej pogledimo v tej luči odnose revolucije do preteklosti in prihodnosti. V ZGODOVINI so dejstva tisto, kar so s svojim mišljenjem zgradili in ustvarili ljudje. Če se tega popolnoma zavedamo, to pomeni, da prevzemamo popolno odgovornost za našo zgodovino in bodočnost. Zgodovini moramo namreč odvzeti usodnost, piše R. Garaudi, da ji lahko odvzamemo bodočnost. In revolucije to najbolj vidno stori v tistem manifestativnem aktu (npr. oborožen napad, ki ga mnogi jemljejo kot revolucijo. Vendar je to šele njen začetek.

Vsako veliko človeško delo,

od preprostega orodja do moralnega kodeksa, od urbanističnega načrta do umetniškega dela ali religioznega sistema, ni nikoli preprost odsev realnosti, temveč načrt sveta, ki naj se spremeni ali ustvari. Če znamo brati zgodovino ne kot vrsto enodimenzionalnih dejstev, ki jih veže neizogibnost usode, temveč nasprotno, kot brezkončno možnost in kot stalno pričo človeških preroških ustvarjalnih naporov, pomeni, da revoluciji pripisujemo mnogo več kot zgolj njeno „prevratniško“ funkcijo. To pa pomeni, da jo jemljemo kot revolucijo v trajanju, kar je nekje zapisal Tito.

Revolucija torej ni determinističen prehod od vzroka k učinku, temveč namenski, izrazito človeški prehod iz MOŽNEGA V REALNO. Mnoge struje in filozofije so možnost takega uresničenja pripisovale predvsem KOLEKTIVU, kot pomnoženi posameznikovi moči; le da so pri tem neredko zašle v skrajnost, kjer se je kolektiv človeških oseb izkazal kot docela anonimna in zategadelj tudi nemočna komponenta. Saj pogosto velja „vsi so nobeden“.

Priznati je sicer treba, da je kolektiv v radikalni preobrazbi pomemben faktor, vendar samo kolektiv „osveženih posameznikov“, torej kolektiv ljudi, ki so si že izgradili „REVOLUCIJO SRCA“. Vsaka revolucija je zgolj logičen nasledek prve in osnovne.

JOŽEF MUHOVIČ

50 LET NAZAJ...

25. 7. je zapisalo Jutro tole novico iz Mozirja:

„Mozirska koča. Pri koči je bilo o božičnih dneh in bo še do Novega leta prav živahno. Med drugimi obiskovalci smo opazili tudi slavnega alpinista g. Koraneka z Dunaja. Poleg izletnikov pa se nahaja skupina novih smučarjev, ki jih v posebnem tečaju vežba tukajšnji rojak dipl. pravnik g. Jože Goričar.“

V sledečih številkah našega glasila bomo ponatisnili še nekatere vesti izpred 50 let.

Kmetijska zadruga v bodoče

Že dve leti tečejo razprave, kako naj bo Zgornjesavinjska kmetijska zadruga organizirana v bodoče. Končno odločitev bo pokazal referendum, ki bo priganiziran v mesecu decembru. Zakon o združevanju kmetov namreč določa, da morajo kmetijske zadruge uskladiti svojo organizacijo z zakonom najkasneje do 13. februarja prihodnjega leta.

Ves čas je bilo odprto vprašanje, ali organiziranost po teritorialnem principu, ali po branžnem principu. Po teritorialnem principu naj bi bilo ustanovljenih več temeljnih združenih enot (TZO) v katere bi bile vključene vse dejavnosti, tudi trgovina in gostinstvo. Kmetje v Zadrečki kolini so postavili zahtevo za tako obliko, vendar pod pogojem, da bi bila v TZO tudi gozdarska kooperacija. To pa po zakonu o gozdovih ni možno, ker je gospodarjenje z gozdovi enovito za družbene in zasebne gozdove.

DOPISUJTE V VAŠE SAVINJSKE NOVICE!

Po drugi strani pa so delavci trgovsko-gostinskega sektorja postavili zahtevo za organiziranje svoje temeljne organizacije (tozd). Na ta način bi bile razdrobljene TZO brez teh dejavnosti ekonomsko močno osiromašene. Znano je, da živinorejsko usmerjeno kmetijstvo ni donosna panoga in da že nekaj let posluje na meji rentabilnosti. Brez dvoma, da taka TZO, ki bi poslovala z izgubo ne bi mogla uresničevati svojih družbeno-ekonomskih in samoupravnih pravic in obveznosti. Zaradi tega je v vseh dosedanjih razpravah prevladalo mnenje, da je sprejemljivo samo preoblikovanje po dejavnostih, to je po branžnem principu, ki ima določene prednosti pred teritorialnim principom. Na ta način bodo lahko člani TZO, kakor tudi delavci v tozdih bolj poglabljeno razpravljali in odločali o rezultatih svojega dela. Z branžnim principom bo urejena tudi potrebna delitev dela in s tem dosežena večja učinkovitost. In končno omogoča branžni boljše sodelovanje in povezovanje s sorodnimi dejavnostmi v občini in izven nje. Razumljivo pa je, da morajo tozdi v kmetijski zadruzi opravljati posle predvsem za združene kmete, in da brez njihovega soglasja ne smejo spremeniti niti predmeta poslovanja, niti se izločiti iz zadruge.

Na zborih kmetov in delavcev, ki so bili že v mesecu februarju letošnjega leta se je izoblikoval sledeči predlog to doče samoupravne organiziranosti zadruge:

1. TEMELJNA ZADRUŽNA ORGANIZACIJA

naj bi vsebovala vse dejavnosti sedanjega kmetijskega sektorja, to je:

- kooperacijska proizvodnja in prevzem pogodbenih pridelkov;
 - pospeševalna in tehnološka služba;
 - molzna kontrola;
 - kmečki turizem.
- V njej bo združevalo delo 22 delavcev in 750 članov. Celotni prihodek bo znašal okoli 100,000,000 din.

TZO naj bi tudi v bodoče ohranila teritorialno razdelitev na 11 združnih enot, ki bi bile osnovne celice planiranja proizvodnje ter povezovanja s krajevnimi skupnostmi in obratom gozdarske kooperacije. Zamišljeno je, da bi upravni odbori z adružnih enot prevzeli tudi funkcijo gozdarskih odborov in na ta način reševali kmetijsko in gozdarsko problematiko.

2. TOZD LASTNA PROIZVODNJA IN STORITVE

se bo oblikovala iz dosedanjega sektorja lastne proizvodnje. Osnovno dejavnost predstavlja:

- družbena kmetijska proizvodnja

- gozdna proizvodnja;
- avtoprevoznitvo;
- mehanične storitve.

V njej bo zaposlenih 70 do 80 delavcev, ki bodo ustvarili ca 35,000,000 din celotnega prihodka.

Tozd bo razpolagal z vsemi osnovnimi sredstvi, ki jih sedaj uporablja sektor lastne proizvodnje. Kljub temu pa bo tej enoti ostala dokaj šibka ekonomska podlaga za poslovanje, saj je znano, da je rizičnost poljske in živinorejske proizvodnje izredno velika.

V samoupravnem sporazumu bo določeno, da morajo storitvene dejavnosti služiti prvenstveno za potrebe zadržnih tozdv oz. TZO.

3. TOZD TRGOVINA IN GOSTINSTVA

Osnovno dejavnost bo predstavljala:

- trgovina na drobno;
 - trgovina na debelo;
 - odkup kmetijskih pridelkov;
 - gostinstvo
 - kooperacija z obrtniki.
- V njenem sestavu bo:
- 14 trgovskih poslovalnic;
 - 6 gostiln;
 - mesnica;
 - centralno skladišče;
 - sortimica jajc.

V njej bo zaposlenih okoli 130 delavcev, ki bodo ustvarili približno 150,000,000 din celotnega prihodka.

Prvenstvena in trajna dolžnost tega tozda bo zagotoviti čimboljše preskrbo vseh reprodukcijskih sredstev za nemoteno kmetijsko proizvodnjo čeprav je pri tem dosti nepomnega dela ob sorazmerno nizkem zaslužku.

4. DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

bo na osnovi sklenjenega sporazuma o svobodni menjavi dela med tozdom in TZO opravljala posle skupnega pomena, ki jih je bolj smotno organizirati za zadrugo kot celoto. To so zlasti:

- splošno-kadrovška služba;
- finančno-računovodska služba;
- razvojno planska služba;
- informativna služba.

DSSS bodo zaposlovala 35 do 40 delavcev vključno z blagajniki na zadržnih enotah. Celotni prihodek bo znašal okoli 7,000,000 din.

5. ZGORNJESAVINJSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA

bo registrirana kot posebna organizacijska enota s samostojnim obratovanjem in lastnom ziro računom ter svojimi samoupravnimi organi. Naloge terenskih kreditnih odborov naj bi opravljali upravni odbori zadržnih enot.

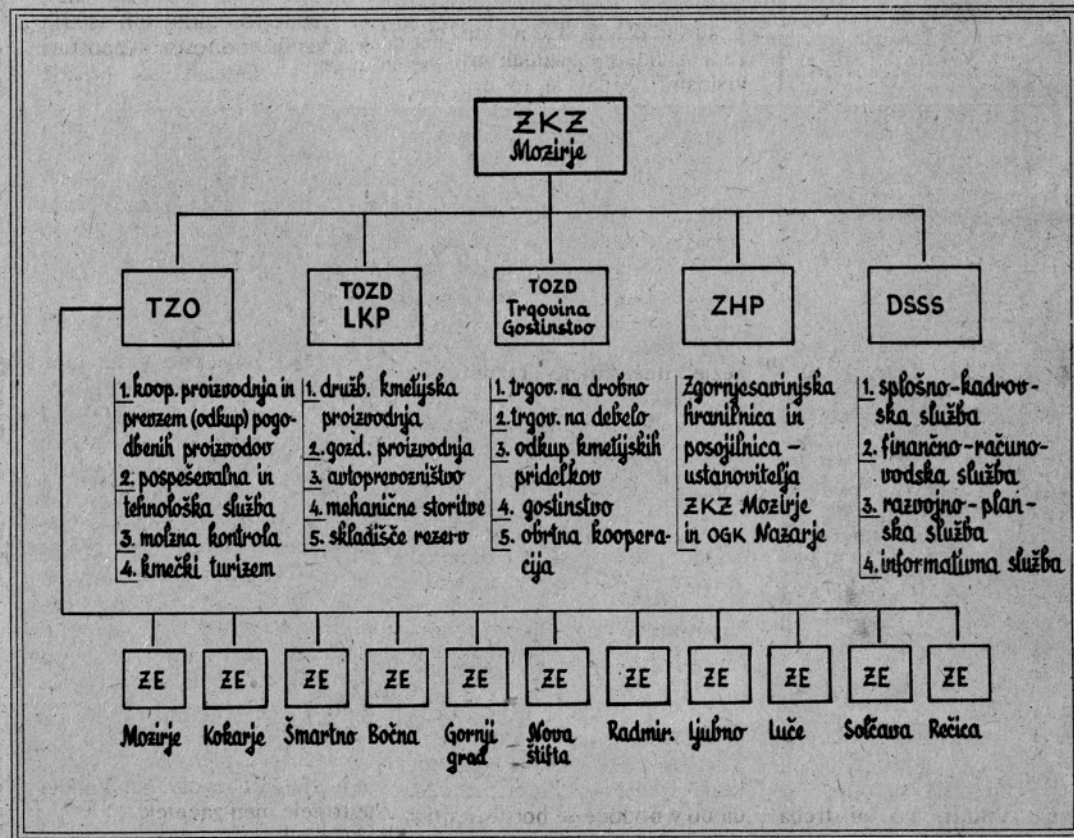
Razumljivo je, da bodo tudi vse prej naštet organizacijske enote imele svoje samoupravne organe in lastne ziro račune. Poleg tega pa bodo vse enote izvolile delegate v skupne samoupravne organe na nivoju zadruge.

Vse organizacijske enote bodo poleg sporazumov o združevanju v tozdih, TZO in DSSS sprejele tudi sporazum o združevanju dela delavcev in kmetov v Zgornjesavinjsko kmetijsko zadrugo. Z njim bodo določena vsa medsebojna razmerja, ki se uresničujejo v delovni organizaciji. Preko nje bodo temeljne organizacije vključene tudi v sozd KIT.

Skupno bo v zadrugi združevalo delo okoli 280 delavcev in 750 kmetov. Celotni prihodek pa bo znašal 300 milijonov ali 30 starih milijard dinarjev.

Predlagana bodoča organiziranost je ocenjena kot najbolj smotna in bi omogočila večjo poslovnost ter hitrejši nadaljni razvoj. Naloga vseh zadržnih enot pa bo, da hkrati s spremenjeno organiziranostjo poskrbijo za dobro gospodarjenje in povečanje proizvodnje, kar bo dajalo večji dohodek in s tem večjo socialno vrednost delavcev in kmetov.

Po smernicah komisije sestavil:
JOŽE PRUŠEK

Ocena poteka akcije NNNP – 79

Za nami je velika praktična preizkušnja akcije NNNP-79, s katero smo v izkušnjah bogatejši pri krepitvi obrambno-varnostnega sistema, v osnovah splošnega ljudskega odpora, varovanja življenjskih in delovnih razmer in neposrednemu organiziranju delovnih ljudi in občanov v družbeni samozaščiti.

Nedvomno so načrtano usmeritev potrdile tudi zadnje vaje 29. in 30. septembra, manifestativne, kulturne, športne in druge prireditve v vseh krajevnih skupnostih z območja občine Mozirje.

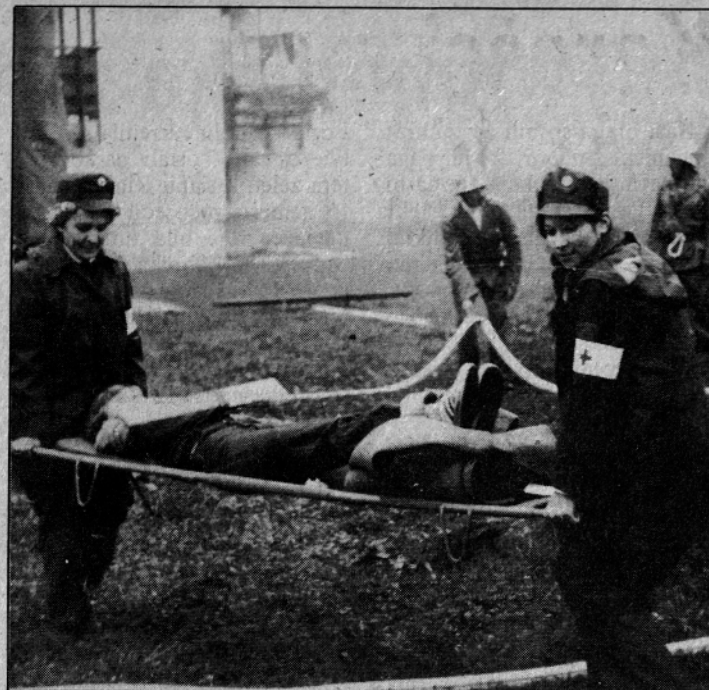
Izkazana je bila velika zavest in predanost naših delovnih ljudi in občanov, da so pripravljeni in usposobljeni za akcijo v primeru naravnih ali drugih hudih nesreč ali če bo potrebno stopiti v obrambo naše samoupravne socialistične skupnosti.

V nekajmesečnih pripravah na akcijo NNNP je bilo v KS, združenemu delu, družbenopolitičnih in družbenih organizacijah ter društvih storjenega zelo veliko. Zato je prav, da nanizamo le nekaj podatkov, s čimer bomo bolje razumeli pomen in vlogo akcije.

Izvedeno je bilo več množičnih sestankov in drugih delovnih razgovorov o pomenu in vlogi podružbljanja obrambnih priprav in družbene samozaščite, predavanja in praktično usposabljanje civilne in narodne zaščite za opravljanje varnostnih nalog v mirnem času, izrednih razmerah (naravne ali druge hude nesreče), neposredni vojni nevarnosti ali v vojni. V delovnih organizacijah in v nekaterih KS je bila

aktivirana narodna zaščita za zavarovanje premoženja, pomembnejših objektov, prireditev, zborovanj itd. Opravljeno je bilo več predavanj o požarni varnosti, varstvu gozdov pred požari, vaj in tekmovanj prostovoljnih gasilskih enot, izvedeni so bili prikazi o načinu uporabe protipožarnih ročnih gasilnih aparatov. V nekaterih krajih so opravili preglede hidrantskih naprav, preglede domačij glede stanja požarne varnosti s svetovanjem in dajanjem strokovnih nasvetov za odpravo pomajkljivosti. Izvršili so preglede podstrešij in odstranjevali nevarno in gorljivo navlako. Organizacije rdečega križa so izvedle vaje in tečaje ter tekmovanje ekip prve pomoči, zbiranje prostovoljnih krvodajalcev, oblačil in druge pomoči. Osnovne šole so imele obrambne dneve, pouk o obrambi in zaščiti, o varnosti prometa in praktične vožnje s kolesi, tekmovanja o poznavanju topografije, orientacije, osnove iz vojaške taktike, obiski spomenikov in obeležij NOB, izvedle so tečaje prve pomoči, vaje evakuacije učencev, zbiranje denarja za pomoč prizadetim po potresu v Črni gori, podmladkarji RK so bili angažirani pri zbiranju oblačil, ogledali so si demonstracije gašenja požarov z ročnimi gasilnimi aparati, izvedli strelska tekmovanja, predavanja o varstvu narave itd.

V akcijo so se aktivno vključile rezervne vojaške starešine s predavanji in usposabljanju starešin za TO, JLA, CZ in NZ. Sodelovali so na strelskih tekmovanjih, organizaciji in izvedbi orientacijskih pohodov, na množičnih sestankih, nudenju pomoči pri obrambnih pripravah in

Reševanje ranjencev v Nazarjah

izvedbi akcije NNNP. Enaka aktivnost je bila izkazana tudi pri strelcih s celotnega območja občine.

Aktivno so se vključili tudi borci NOB, taborniki z organiziranjem taborov, orientacijskih pohodov ter v usposabljanju večšin iz njihovega programa aktivnosti. Aktivno so delovala po svojih programih planinska društva, nekatere lovske družine, športna in kulturna društva ter drugi. Veliko prizadevnost so pokazali radioamaterji pri intenzivnem usposabljanju svojih članov za delo na radioamaterskih zvezah, dopolnjevanju sistema zvez, pridobivanju novih članov itd.

Vse družine so prejele poljubno in poučno knjižico „Kako boste pomagali sebi in drugim“ ter „Navodilo prebivalcem v primeru naravnih in drugih množičnih nesreč“.

Plod vsega truda pa je bil kronan z uspehom v praktični preizkušnji v soboto, dne 29. 9. Načrtovane

akcije v vseh krajevnih skupnostih so bile izvedene hitro, usklajeno, učinkovito in v skladu s pripravljenimi načrti. Pokazana je bila znatna mera samostojnosti in dokaj dobra usklajenost med združenim delom in KS ter ostalimi dejavniki, ki so bili vključeni v akcijo.

Preizkus je pokazal tudi določene pomanjkljivosti, ki pa bodo vsem koristen napotek za boljše bodoče delo na področju uresničevanja načel obrambne pripravljenosti in družbene samozaščite. Omeniti moramo tudi (sicer majhno število), da v nekaj delovnih organizacijah oz. ustanovah niso pokazali dovoljne iniciativnosti in aktivnosti pred akcijo, niti ne med praktičnimi vajami, čeravno jim je zaupano v upravljanju večje družbene premoženje. Menijo, da bi jim varoval in če bi bilo potrebno, reševal premoženje nekdo drug izven njihove sredine. Ta pa seveda ni v skladu z načeli podružbljanja obrambnih priprav in družbene samozaščite.

Tudi v nedeljo, dne 30. 9. 1979 so se zvrstili v vseh KS številni pohodi, obiski spomenikov in obeležij NOB, partizanski mitingi, športne, kulturne in druge prireditve. Svečano obeležje je partizanskemu mitingu v Mozirju dodal še sprejem 24 mladincev in mladink – prostovoljcev z območja občine v enoto TO, krajani KS Rečica ob Savinji pa so proslavili svoj krajevni praznik v spomin na osvoboditev Rečice pred 36 leti.

Izredno je bilo tudi zanimanje za razstavo orožja in opreme teritorialnih enot ter Civilne zaščite, sredstev zvez radioamaterjev, taborniške opreme, slikovno gradivo o pomembnejših dogodkih iz NOB, izdelki v sliki in besedi učencev OŠ, slikovno gradivo letošnjih mladinskih akcij, fotografije sveta in preventivo in vzgojo v cestnem prometu, strelcev, izdelki likovnikov – samorastnikov in drugih. Razstavo si je ogledalo okoli 3.000 obiskovalcev.

Kratek pregled aktivnosti nam poudarja zavest naših delovnih ljudi in občanov, saj smo branilci pravic in varnosti sami.

TONJE MODRIJANČIČ

Zveze so odlično delovale

Korošci med nami

Naši bralci so bili že večkrat seznanjeni z napori, ki jih vlaga občina in republika v to, da bi preko Pa vličevega sedla stekla cesta, ki bi zblížala ljudi onkraj meje z nami. Sploh smemo trditi, da so naši stiki z rojaki v Železni kapli vse bolj tesni. Ko smo zvedeli, da nas bo obiskal celoten upravni odbor hranilnice iz Železne Kaple, smo jih z veseljem pričakovali. Predsednik občine Hinko Čop jih je že v Velenju pričakal in jih popeljal v Glin, kjer so si ogledali del proizvodnje. Zanimanje za lesno predelavo je med njimi veliko, saj živijo v predelu, kjer je mnogo gozdov. Zbrane v jedilnici podjetja, je pozdravil ing. Tratnik ter jim pojasnil podrobnosti o Glinu. Vodja skupine Peter Kuhar, nekdanji partizan v naši dolini, je v kratkih besedah pojasnil delo slovenske hranilnice v Železni kapli in poudaril zanimanje prebivalcev onkraj meje za mejni prehod na Pavličevem sedlu. Žal je bilo slabo vreme, ki je preprečilo, da bi njihov sprehod skoz dolino bil lepši. Vendar so bili kljub dežju veseli in se vneto zanimali za podrobnosti iz naše preteklosti in za posebnosti naših krajev. Skupina je iz

Logarske doline krenila na Pavličevo sedlo, ostali pa so med tem želeli k slapu Rinka. Žal je to namero preprečil dež. Med udeleženci je bila tudi Ivanka Sadolšek iz Lobnika pri Železni kapli. Kot mlada partizanka je prehodila vse predele okoli Solčave. Obudila je spomin na decembrski večer leta 1944, ko so pri Plasniku v Logarski dolini počivali partizani, med njimi tudi ona, pa so jih presenetili nemški policisti. Rešili so se z begom, vendar le tako, da jih je pred krogami nemških pušk varovala Plesnikova živina. To je stari Plesnik pogal v sneg in jih tako rešil gotove smrti.

Rojake s Koroške sta v Solčavi pozdravila še Tone Ikovec, nekdanji koroški partizan in predsednik KO ZZB NOV Hudej. Beseda je nanesla tudi na možnosti tesnejših kulturnih stikov. Dogovorjeno je, da prosvetno društvo Mozirje in Železna kapla izmenjata nekatere nastope v posamezni dejavnosti.

Gre za pevske in dramske uprizoritve. Prisrčnost, v kateri je minil popoldan z našimi rojaki onkraj meje, je samo dokaz, kako smo v resnici tesno povezani.

Obrat feritov na Ljubnem

Sedemindvajset let dela

Uredništvo je prejelo vabilo na svečano sejo dclavskega sveta TOZD Feriti ob 27. letnici feritov v Ljubljani. „Čudno na kaj nas vabijo v Ljubljano, ko smo vendar samo občinsko glasilo,“ smo dejali. A že trenutek za tem je postala stvar jasna. Iskra, industrija elementov za elektroniko ima v svojem sklopu tovarno feritnih materialov, ta pa svoji poslovni enoti v Solčavi in na Ljubnem. Za to smo obiskali enoto Ljubno, da bi kaj več zvedeli o njihovem delu. Jope Sever, vodja tovrstne proizvodnje v tozdu v Ljubljani je bil po naključju navzoč in se je prijazno vključil v razgovor, ki smo ga imeli z vodjem poslovne enote Brankom Medičem. Najprej nas je zanimalo kaj izdelujejo. Obrazložili so, da je njihova proizvodnja usmerjena v izdelavo nekaterih delov, ki se vgrajujejo v radijske in televizijske sprejemnike, pa tudi v telefonske centrale. Obe poslovni enoti v dolini sta vključeni v toz, ki ima svoj sedež v Ljubljani. Na Ljubnem so pred sedmimi leti pričeli s 15 ljudmi delati in to v najetih prostorih, danes pa šteje kolektiv 68 delavcev in delajo v svojih prostorih. Podobno so rasti tudi v Solčavi, kjer so začeli pred tremi leti z 10 ljudmi, danes pa jih je že 28. Seveda je pomembno povedati, da gre pretežno za žensko delovno silo, ki je v dolini bilo dovolj. Z boljšo organizacijo dela so na Ljubnem uspeli ukiniti drugo izmeno. Nič jih ne moti, da so upravne in tehnične službe v Ljubljani. Delo jim gre dobro od rok in so tudi glede storilnosti na visoki ravni. Sa moupavno so seveda vključeni v organe v Ljub-

ljani. Uspeva jim uveljavljati svoje pravice in da so prav zaradi tega rešili vsa stanovanjska vprašanja svojih delavcev s kreditiranjem individualne gradnje. Kadar skličejo zbor delovnih ljudi, pridejo vedno predstavniki iz Ljubljane in skupaj rešujejo pereča vprašanja. Pohvalili so tudi sodelovanje s krajevno skupnostjo Solčava in Ljubno. Glede osebnih dohodkov se ne pritožijo, saj je trenutno povprečje okoli 4000 din, delavci pa so v glavnem priučeni. V veliki družini Iskrinih tozдов imajo svoje glasilo, pa posebej še informator za sprotna obveščila.

IZLETNIK ODGOVARJA

Na pritožbe o nerednem prevozu šolarjev na relaciji Mozirje – Grušovlje in Mozirje – Celje je postal IZLETNIK CELJE – TOZD Potniški promet naslednje pojasnilo:

Ugotavljamo, da ne gre toliko z a nerednost prevoza kot za preobremenjenost vozil, ki vozijo na tih progah. V okviru naših možnosti smo ta problem reševali že doslej, vendar se nam na začetku vsakega šolskega leta pojavi podobna težava predvsem zaradi tega, ker nam ni vse do tlej, da izdamo mesečne vozovnice, poznano število novih vozačev. Podobne težave so še na nekaterih drugih relacijah.

Vsekakor, da v okviru razpoložljivih kapacitet v naše m voznem parku, rešujemo sprotne takšne situacije. Vedno pa to ni mogoče v celoti zadovoljivo rešiti, na kar vpliva več momentov, kot je izdoba vozil od proizvajalca (letos nam je TAM zaradi izvoza odpovedal izdoba 10 avtobusov) ali zamujeni dobavni roki po več mesecev, izkoriščenost vozil ob koničnih časih in ne nazadnje ekonomska upravičenost uvajanja novih in dodatnih prevozov.

V trenutni situaciji smo nakanan problem rešili z zamenjavo avtobusov, tako da je na to progo razporejen avtobus z največjim številom sedežev in možnostjo prevoza stoječih potnikov.

Direktor
TOZD Potniški promet
JANKO CESAR ing.

Zamejski korošci v lesni industriji Gorenje – Glin v Nazarjah.

Obveščanje v izrednih prilikah

Žal se še vse premalo zavedamo sklozkega pomena dobre obveščenosti občanov.

Premalo storimo, da bi naš delovni človek bil na preprost način sproti seznanjen s stvarmi, ki jih mora poznati, če se želi dejavno vključiti v samoupravne tokove. Že v urejenih razmerah nismo povsem kos nalogam temeljitega obveščanja, saj se še vedno dogaja, da pride do nesporazumov in nepotrebnih hude krvi prav zaradi tega, ker ljudje niso bili dovolj poučeni o važnih okoliščinah, ki zadevajo vsakogar. V delegatskem odločanju je seveda dobro obveščanje še bolj odločilnega po-

mena. Saj ne gre sprejemati odločitve brez temeljitega premisleka, ki pa mora biti plod dobrega poznavanja stvari.

Med zadnjimi vajami, ki naj bi ponazarjale izredne razmere je bilo opaziti pomanjkanje ukrepanja prav v obveščanju prebivalstva in politični propagandi. Le na Rečici ob Savinji so izdali v „tajnosti“ glasilo krajevne skupnosti. Treba je povedati, da sta bili vsebina, tako pa tudi oblika, zelo primerni prilikam, v katerih je bilo obvestilo narejeno. Z veseljem trdimo, da se je krajevna skupnost docela zavedala pomemb-

nosti dobrega obveščanja krajanov in je sklicala informativno ekipo v sestavi Jože Muhovič, Anton Irmančnik, Franc Bider, Branko Moličnik in Oto Zvir. Ko prebiramo glasilo, kaj lahko ugotovimo, da je skupina, ki ga je izdala, budno spremljala dogodke in jih tudi zabeležila. Pa ne samo to, tudi nekaj humorja so namenili bralcem in kot vemo, v težkih časih je dobra volja še kako potrebna.

Izkušnje v krajevni skupnosti Rečica bodo tudi vsem drugim v dolini pobuda za hitro in dobro obveščanje prebivalstva v izrednih prilikah, pa če tudi gre le za vaje.

Zgodovinski krožek na šoli v Mozirju

V lanskem letu je na naši šoli ponovno zaživel zgodovinski krožek. V njem smo želeli nadaljevati delo, ki so si ga pred leti uspešno zastavili pod vodstvom Minke Kvas, ko so zbirali in pripravili gradivo o NOB v šolskem okolišu KS Mozirje, Nazarje in Rečica. V lanskem letu je mentorstvo nad krožkom prevzel Zdravko Novak. V

KMETIJSKA ZADRUGA SPOROČA:

Zadruga je že poleti in v jeseni nabavila večje količine umetnega gnojla, ker je pričakovati pomanjkanje, v času, ko so gnojila potrebna, pa tudi cene bodo verjetno višje. Zato priporočajo, da se kmetovalci takoj odločijo za nakup gnojil, saj zadrugi primanjkuje skladiščnih prostorov. Pozneje tudi ne morejo jamčiti za zadostne količine gnojil.

Koruzo iz uvoza redno prihaja! Predvideno bo stala okoli 5,00 din. Pogodbene rejce prosimo, da nemudoma nakupijo potrebne količine koruze!

Pri uporabi koruze, oziroma „šrotu“, priporočajo uporabo superkoncentratov, da bodo obrok popolnejši!

Obveščajo tudi, da bodo pripele omejene količine pesnih rozancev. Tudi te je nujno takoj prevzeti!

Ne zamujajte z nabavami, da ne bo pozneje hude krvi, ko bodo zaloge pošle!

krožku je bilo aktivnih 18 učencev. Redne ure smo imeli vsakih 14 dni. Zadalji smo si precej obsežen program. Glavni namen programa je bil, da spoznamo preteklost naše doline od prvih začetkov do danes. Pozabili pa nismo na etnografske posebnosti. Zanimale so nas stare zgradbe. Brskali smo po podstrešjih domačij in razpadajočih poslopij. Zanimala so nas stara kmečka opravila kot košnja, mlačev, kužuhija in podobno.

Pred nami so oživali stari običaji, ki polagoma izumirajo. Seznanili smo se z jajčarji, šranganjem, pustovanjem. Spomnili smo se nekdanjih „olcajev“, splavarjev, žagarjev in lončarjev.

Poslušali smo spoznati, kaj se skriva za zidovi nazarskega in gornjegrajskega samostana, ruševinami gradu Rudenika ter drugih graščin in dvorcev v naši dolini. Pobrskali smo tudi v preteklost naših cerkva, saj nekatere med njimi hranijo neprecenljivo bogastvo. Pozabili nismo na dogodke iz naše slavne preteklosti. Preko radiokluba Mozirje ter amaterji radia „Kričac“ pri RTV Ljubljana smo z vrstniki iz Slovenj Gradca teknovali o radiu OF „Kričac“ ter o NOB v Mislinjski in Zgornji Savinjski dolini. Pripravili smo tudi gradivo za snemanje o naši dolini ob priliki zbora pionirjev v Mozirju.

Za zaključek smo pripravili še ekskurzijo po Zgornje Savinjski dolini.

Zanimanjem smo si ogledali katedralo v Gornjem gradu z bogatimi umetniškimi slikami in spomeniki iz preteklosti, skrite vislice, ki samevajo v Homu, da smo jih komaj našli.

Navdušeni smo bili nad razlago župnika Faleža, ki nam je s slokovito besedo prikazal bogato radmirsko zakladnico z njenimi dragocenostmi.

Iz Radmirja nas je pot vodila v Potočko zijalko pod goro Olševo, kjer je prof. Brodar pred petdesetimi leti odkrival prve sledi jamskega človeka pri nas. Izredno gostoljubno so nas sprejeli vojaki obmejne karavle pri Svetem Duhu.

Nekateri so na celo pospremili do Potočke zijalke. Ob vrnitvi smo bili njihovi gostje. Ob pesmi, športnih igrah ter prijateljskem pogovoru smo se pri njih prijetno počutili. Ustavili smo se še v Šentjanžu. Pritegnilo nas je ilirsko grobišče ter stara kamnita plošča vzdana v zvoniku, ki je posvečena bogu Mitri.

Prepričani smo, da nas je ta kratka ekskurzija po naši dolini v marsičem obogatila, da bomo znali ceniti in negovati to našo bogato kulturno dediščino, ki so jo naši pradedje s tako ljubeznijo in srcem negovali. Ti spomeniki in spomeniki iz naše preteklosti, ki stoje po naših trgih in vaseh, sredi polj in gozdov, dokazujejo, da že dolga stoletja

živimo na tem koščku slovenske domovine.

ZDRAVKO NOVAK

NNNP

V soboto in nedeljo, 29. in 30. septembra je bila po Sloveniji zaključna akcija NNNP. Namen te akcije je bil preizkusiti ljudi in njihovo pripravljenost na naravne nesreče in vojne napade.

Tudi na naši šoli je potekala ta akcija. Bili smo vključeni v program krajevne skupnosti. V soboto smo prišli v šolo kakor vsak dan. Pogovarjali smo se o akciji in o nalogah narodne in civilne zaščite, potem smo si ogledali film, ki je po vsebini ustrezal temu dnevu. Film smo gledali tako dolgo, dokler se ni oglasila sirena, znak za poplavo. Takoj smo zapustili šolo, ker je bila na ogroženem območju. Umaknili smo se v smeri Podvoljčka. Ker ni bilo elektrike, nam kuharice niso mogle skuhati tople malice, zato smo imeli samo mrzlo. Tovarišice in tovariši so malico vzeli s seboj kar v vrečkah.

Na nekem travniku smo se razdelili v skupine in pomalicali. Potem smo si ogledali gašenje ognja. Pokazali so nam tudi azbestne obleke, ki jim ogenj ne pride do živga. Gasilci so z gasilnimi aparati pogasili ogenj. Nato smo šli v šolo po svoje stvari. Pred šolo nas je pričakal tov. ravnatelj, ki nas je pohvalil, da smo bili disciplinirani. Torej je naša akcija uspela.

Akcija je na splošno uspela po vsej Sloveniji. Z rezultati smo zelo zadovoljni. Mislim, da nam je ta akcija koristila, saj smo se veliko naučili. Če bi prišlo do kakšne resne stvari, bi bili pripravljeni. V takem primeru moramo najprej pomagati sami sebi, potem pa še drugim.

VALENTINA KNEZ
6, razred
OŠ Blaža Arnič, LUČAH

Dan šole v Lučah

V sredo, 19. septembra 1979 smo imeli na Osnovni šoli BLAŽA ARNIČA v LUČAH dan šole. Na ta dan se je pred devetimi leti smrtno ponesrečil skladatelj Blaž Arnič, po katerem se imenuje naša šola. Zato smo ta dan izbrali za praznik šole.

Ob osmih smo prišli v šolo vsi praznično razporejeni. Prva ura je bila naša. Razdelili smo se po razredih in peli ali poslušali plošče, nekateri pa smo šli v telovadnico ali na igrišče.

Čez eno uro smo se s titovkami na glavi in rdečimi rutami okrog vratu odpravili k spomeniku Blaža Arnič, kjer smo uprizorili kratek program, iz ka-

terega smo ob deklamacijah in pesmih spoznali skladateljevo otroštvo in študij. Učenec je v spomin velikemu rojaku k spomeniku položil venec.

Proslava se je nadaljevala v šoli, kjer je za nas nastopal znani trio Lorenc. Izvajali smo Arničeve skladbe. Izpod njihovih prstov je prihajala prelepa glasba, ki naj je prevzela. Občutili smo jo, morda tudi zato, ker je to skomponiral naš rojak Blaž Arnič. Zelo nas je navdušila tudi pesem ki jo je zapel operni pevec Jože Stabej.

Kot gosta sta se proslave udeležila tudi njegova sin in hčer-

ka, Lovro in Blaženka Arnič. Po končanem koncertu sta povedala nekaj o svojem očetu. Komponiral je v prisotnosti otrok, zato ni ču dno, da je glasba prevzela tudi nje. Odločili so se, da bodo šli po stopinjah očeta.

Blaženka je pianistka in poučuje klavir, Lovro je dirigent, brat v Švici pa igra violino.

Bila sta vesela, da se tudi mi spominjamo njunega očeta, in da se naša šola imenuje po njem.

MARJETA MATIJOVC
OŠ Blaža Arnič, LUČAH

Mladi teritorialci pred svečano zaobljubo

30. septembra na strelišču...

Ze kar navajeni smo, da nas v Mozirju vedno znova kličejo k sodelovanju strelci in rezervne vojaške starešine. Prizadevnost enih in drugih se kaže ob vsaki priliki! Ko so krajani dobili vabilo k sodelovanju na pohodu ob zaključku akcije NNNP, se je marsikje slišalo vprašanje: „Ali greš v soboto na pohod?“ Takšno zanimanje je obetalo veliko udeležbo. Šlo je za to, da se krajani seznaniijo z neka-

terimi veččinami, ki so potrebne takrat, ko smo v resnih življenjskih nevarnostih. Priprave v miru in sreči za primer nesreče niso nepomembne in tega so se krajani tudi zavedali, ko so kljub slabemu vremenu najprej v pohodnih skupinah, potem pa še v večjih grupah prihajali na strelišče, kjer je bilo nato še obvezno streljanje z malokalibersko puško. Nekateri so prihiteli, drugi pa so s pesmijo že od

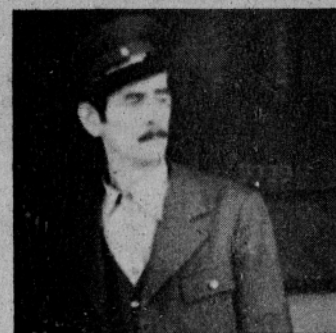
daleč najavili svoj prihod. Vsi so bili veseli in navdušeni nad dobro pripravo pohoda. Posebej kaže omeniti skrb za telesni blagor, ki so jo izpričali prireditelji vsem udeležencem, ki so jih presenetili z izdatnim prigrizkom na strelišču. V tako mokrem vremenu se je malica kar dobro prilegla. Eno z drugim je pripomoglo k dobremu razpoloženju, ki ga je bilo čuti tudi na sami slovesnosti ob 11. uri. Pred stavbo na strelišču se je zbralo veliko ljudi, ki so pozorno prisluhnili petju moškega pevskega zbora Prosvetnega društva Mozirje. Nato je povzel besedo predsednik občinske konference SZDL ing. Jože Kumer, ki je v kratkih povzetkih prikazal uspeh letošnje vaje NNNP in poudaril pomen obrambnih priprav. Te so družbena naloga nas vseh. Naši občani so pokazali ob vsem tem veliko mero prizadevnosti in resnosti. S tem smo lahko zadovoljni. Treba pa bo tudi v bodoče posvetiti znanju v primeru hudih nesreč ali celo vojne več pozornosti. Nato je skupina mladih pripadnikov teritorialnih enot podala svečano zaobljubo. O nekaterih nalogah mladih v teh vrstah je spregovoril F. Celinšek. Številni mladi ljudje, ki so stopili ta dan med branilce naših domov so dokaz pripadnosti mladine k naši stvari. Partizanski harmonikar je nato zapel nekaj borbenih pesmi, ob koncu pa so učenci osnovne šole iz Mozirja pripravili recital.

Premalo jih poznamo

V vsaki delovni organizaciji dela vrsta ljudi, ki niso vpadljivi, o njih se malo govori in ve, vendar pa opravljajo pomembne naloge in s svojim delom doprinesejo k uspehu kolektiva. Prav zato smo želeli spoznati delo vratarja. V naši največji delovni organizaciji v Nazarjah (Glin) smo obiskali glavno vratnico in naleteli na službujočega vratarja Franca Friškoveca. Ni bil kaj prida zgovoren, dokler mu to ni dovolil eden vodilnih v podjetju. Menil je, da ne kaže govoriti o službenih zadevah kar s vsakim, ki radovedno sprašuje. Prav tako! Pravijo, da prvi človek, ki ga v nekem podjetju srečaš pomeni „prvi vtis“. Tako je važno, da je tudi vratar urejen človek in mora delovati na vsakogar dobro. To lahko trdimo za našega sogovornika, ki že 24 let dela v podjetju in že kar 14 let nadzira vhod, oziroma izhod.

Med tem, ko z njim razgovarjamo, hiti odpirati in zapirati vhodna vrata, pa se ob tem hudomušno muza, češ še dobro, da gre vse s pomočjo električnih naprav. Ko bi moral vsakič dvigniti zapornice, bi bilo najbrž njegovo delo podobno nenehnemu teku. Opazovali smo njegov odnos do prihajajočih.

Vsakdo mora pojasniti kam name-rava, h komu in zakaj. Obiskovalec dobi propustnico, ki jo zopet ob odhodu iz podjetja predá. V samem prostoru vratarnice so nabita vsa navodila in opozorila, ki jih vratar mora vedeti, sicer pa, kaj bi govorili o znanju Friškoveca. Sam je že preko

Franc Friškovec

30 let aktiven gasilec in tako pozna varnostne naloge in ukrepe, ki bi bili v primeru nesreče potrebni. Ko ga povprašamo ali je zadovoljen z delovnim mestom, to potrdi, vendar rahlo omeni premalo razumevanje odgovornih za vrednotenje dela vratarja. O odnosih delavcev do njega, kot neke vrste nadzornika, meni, da so dobri, vendar pa naleti na težave prav pri tistih, ki bi zaradi svojega položaja morali pokazati več razumevanja za naloge vratarja. Skratka, misli, da bi prav tisti, ki od njega in drugih vratarjev zahtevajo red, morali imeti več smisla zanj! Je že tako, da so še vedno v naših delovnih sredinah opravila, ki niso pravilno vrednotena, niti moralno, niti gnotno. Torej naj ob tem prevladuje prepričanje, da slehemi kamen drži zgradbo, ali drugače, vsakdo v kolektivu pomeni del njega!

Smemo upati?

Drugo leto teče, odkar se kot dijakinja vozim v Ljubljano in nazaj. Torej vsak teden dvakrat. Sicer se ne bi mogla pritoževati nad objekti, niti nad časovno ureditvijo, ki veže naše glavno mesto z Ljubnem, mogoče tudi z Lučami (razen morda prenatrpanosti, pa razmere na klancu pred Cmilcem pozimi).

A tu je še Solčava.

Mar nam podatek, da se v letošnjem letu postreže s številom preko dvajset študentov in dijakov, ki se vozijo po tej cesti, ne da misliti, da bi tudi Solčevani (uboge pare) smeli stopiti v avtobus na tleh naše krajevne skupnosti? Pozimi namreč, vsaj prejšnje leto, vozi avtobus samo iz Luč. Mislim na tistega, ki od tu odpelje ob pribl. 18.10 vsako nedeljo in ob praznikih. Kako naj pridemo dijaki (študentje), ki nismo vedno dobro situirani, z avtom do Luč? In pame in nevarne nedelje? Naj zaradi tega zapustimo našo lepo dolino dve

uri in še več prej in plačamo s študentskim dinarjem 20 din več za vožnjo skozi Šempeter?

Pa ubogi planinci? In turisti?

„Dobra reklama, za že tako opustošen kraj, ki nima, razen naravnih lepot in gostiln skoraj ničesar.“

Morda bo to rahlo protestno pismo naletelo na čisto gluha ušesa. Že zato, ker si predstavljam (verjetno tudi pravilno), da tovariši ljubljanskega Viatorja ne berejo Savinjskih novic. Pa tudi zato, ker je že ena prošnja s podpis „odfrčala“ neupoštevana (tudi neprebrana?) v koš.

Sem le ena od mnogih, ki upajo na izboljšanje. Kaj se bo skuhalo iz juhe, ki je kuhajo glave modrih glav, bomo še videli. Za zdaj smo še vedno v dvomu.

Smemo upati?

MAJDA VRŠNIK
Robanov kot 34
63335 Solčava

Za boljše gospodarjenje

Konec septembra je občinska konferenca ZKS Mozirje temeljito razpravljala in ocenila dosedanje napore in prizadevanja za boljše gospodarjenje v tem letu. V ospredju obravnave so bili gospodarski rezultati letošnjega polletja. Ob temu pa so bila prisotna tudi razmišljanja ter ocene kako bodo v TOZD gospodarili do konca leta.

V kritični razpravi je bilo ocenjeno, da so doseženi rezultati gospodarjenja vzpodbudni, saj so v marsikateri TOZD in delovni organizaciji dosegli lepe uspehe. Razrešene so v pretežni meri tudi izgube, ki so bile v preteklem letu še precej pereče. Doseženi rezultati gospodarjenja, so poudarili na konferenci, pa nas ne smejo prepričati, da vedno in povsod dobro delamo. Zato je razprava tekla tudi o nadaljnjih nalogah in problemih, ki jih bo potrebno odpraviti pri uresničevanju začrtanega gospodarskega razvoja.

Nedvomno je ena od temeljnih nalog čimprejše dokončanje investicij, ki so sedaj v teku. Gre za tri pomembne investicije v GLIN-u, TOZD-u Kovinarstvo na Ljubnem in v Elkoju. Na celotnem področju izvajanja investicij močno zaostajamo. Vzrok temu je v izvajalcih gradbenih del, ki niso kos tako obsežnim potrebam. Zelo problematično je tudi zaostajanje gradnje stanovanj.

Na konferenci so kritično ocenili dosedanje napore za povečanje izvoza. Ugotovljeno je bilo, da so na področju izvoza še možnosti za

povečanje. Zato bo skrb za izvozno usmeritev potrebno prenesti v vsako TOZD. Precej je bilo govora o potrebi boljšega izkoriščanja delovnega časa. Dogaja se, da v marsikateri sredini razpoložljivi delovni čas slabo izkoriščajo, da je nizka produktivnost in mnogo izostankov iz dela. Pri tem so posebno pereči bolniški izostanki, ki se v nekaterih TOZD močno zvišujejo.

Več razpravljalcev je poudarilo na pomen kvalitete in pravočasnega planiranja. Zaveza o pomenu planiranja še ni prišla, kljub zakonskim obveznostim, v vsako delovno organizacijo. Dogaja se, da se letni plani zelo pozno sprejemajo, da kasni sprejemanje resolucije o družbeno-ekonomskem razvoju občine v tekočem letu, kar vse otežkoča normalno delo in sprotne ocenjevanje doseženih rezultatov. Postavljena je bila zahteva, da se v postopek planiranja razvoja v obdobju 1981 - 1985, ki sedaj teče, vsi dejavniki vključijo z največjo mero odgovornosti.

Konferenca je sprejela stališča in sklepe za nadaljnjo aktivnost komunistov, ki jih v nadaljevanju objavljamo:

1. Občinska konferenca ZKS ugotavlja, da so bili od začetka tega leta v večini OZD narejeni precej

šnji napor za boljše gospodarjenje in uresničitev stabilnejših tekočih gospodarskih in razvojnih gibanj. Rezultati pa niso v vseh sredinah enako vzpodbudni. Zato mora biti nadaljna aktivnost zveze komunistov usmerjena predvsem v sredine, kjer gospodarska gibanja niso zadovoljiva oziroma so z vidika dalj časa trajajoče nizke stopnje rentabilnosti zaskrbljujoča (kmetijstvo, nekatere TOZD v Gozdnem gospodarstvu Nazarje, VEGRAD - TOZD Ostršja, „GLIN“ - TOZD Iverna).

Občinska konferenca in komite bosta svojo nadaljnjo aktivnost v teh sredinah zastavila skupno z OO ZKS skozi obravnavo konkretnih nalog in ukrepov za boljše gospodarjenje.

2. Tekoče spremljanje i ocenjevanje gospodarskih razmer, družbeno-ekonomskih in samoupravnih odnosov še ni postalo naša stalna praksa. Po akciji obravnave zaključnih računov za leto 1978 je intenzivnost in širina obravnave periodičnih in polletnih obračunov bistveno padla. Komunisti morajo v vseh OO ZKS vzpodbuditi ustrezno aktivnost za celovito obravnavo gospodarskih rezultatov med delavci za uresničitev neposrednega odločanja o delitvi ustvarjenega dohodka. Pravočasno moramo zastaviti aktivnost za obravnavo gospodarjenja po periodičnem obračunu devetih mesecev tega leta. Te razprave morajo biti usmerjene tudi v oceno gibanj do konca leta. Predvideti in sprejeti moramo vse potrebne ukrepe, da bi mobilizirali vse sile za doseganje boljših rezultatov gospodarjenja na koncu leta in s tem premostili zaostrene pogoje gospodarjenja.

Komunisti moramo vzpodbuditi ustrezne kritične in bolj poglobljene razprave v OO ZKS, sindikata in med delavci. Posebno kritično je potrebno oceniti nekatere vidike stroškov poslovanja TOZD, odnose med TOZD znotraj delovnih organizacij ter uresničevanje svobodne menjave dela med TOZD in skupnimi službami in še posebej na področju SIS družbenih dejavnosti (zdravstvo, izobraževanje). Ne smemo zanemariti tudi kritičnih ocen koriščenja razpoložljivega delovnega časa in stanja bolniških izostankov z dela, preprečevanja fluktuacije, zagotavljanja minimalnih standardov zaposlenih in podobno.

3. Aktivnost vseh članov ZK mora biti v prihodnjem obdobju še posebej usmerjena v odpravo najbolj perečih vprašanih razširjene reprodukcije. Ob temizpostavljamoproblematiko oskrbe s surovinami (zlasti lesa) in oskrbe z repro materiali, nadalje obvladovanje težav zaradi neskladja v gibanju cen in proizvodnih stroškov ter naloge v zvezi z omejitvami vseh oblik porabe v skladu s sprejetimi resolucijskimi okviri.

Takoj je treba pristopiti k razrešitvi obstoječih subjektivnih problemov povezovanja obrti s proizvodnjo združenega dela. Temu ustrezno moramo prilagoditi tudi razvojno in davčno politiko s tega področja.

4. Občinska konferenca ZK opredeljuje aktivnosti na področju izde-

lave, obravnave in sprejemanja planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje kot eno od temeljnih nalog komunistov. Pri tem morajo komunisti skozi uresničevanje idejnopolične vloge ZK v temeljnih samoupravnih sredinah zagotoviti tak pristop k sprejemanju planskih dokumentov, da bodo imeli delavci resnično celoten vpliv na oblikovanje in sprejemanje planov.

Pri sprejemanju planskih dokumentov pa moramo zagotoviti prisotnost smernic razvojne politike republike in občine.

V sklopu teh nalog do konca leta sodijo tudi pravočasne priprave na izdelavo in sprejem letnih gospodarskih planov TOZD in DO za leto 1980. Nikakor se ne sme dovoliti, da bi dopuščali takšne kasnitve v sprejemanju planskih dokumentov, kot se je to dogajalo v preteklih letih.

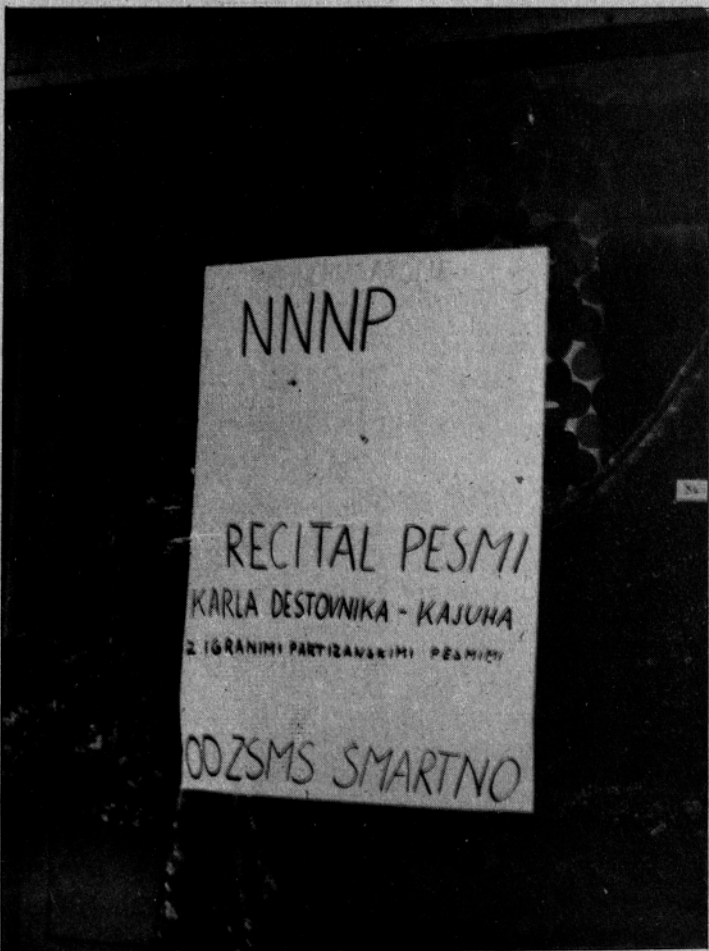
5. Investicije v nove kapacitete, ki so v preteklem obdobju dobile potrebno družbeno verifikacijo, je potrebno čimprej zaključiti in aktivirati. Komunisti v izvršnem svetu skupščine občine bodo usmerili svojo aktivnost v to nalogo in ocenili odgovornost pri nekaterih zaostajanjih v izvajanju investicij.

6. Bistveno večji pomen moramo v nadaljni aktivnosti dati izvozni usmeritvi naših TOZD. Celotna problematika ekonomskih odnosov s tujino mora postati sestavina dela, naporov in odločanja v TOZD. Ugotavljamo, da pri večini naših DO še obstojijo možnosti za povečanje izvoza. V teh sredinah moramo zastaviti vse sile za povečanje izvoza. Izvozno usmeritev in ureditev potrebnih dohodkovnih odnosov na področju izvoza moramo vrniti v planske dokumente TOZD. V tej smeri moramo v OO ZKS zagotoviti odgovorno ponašanje do uresnitve že sprejetih nalog.

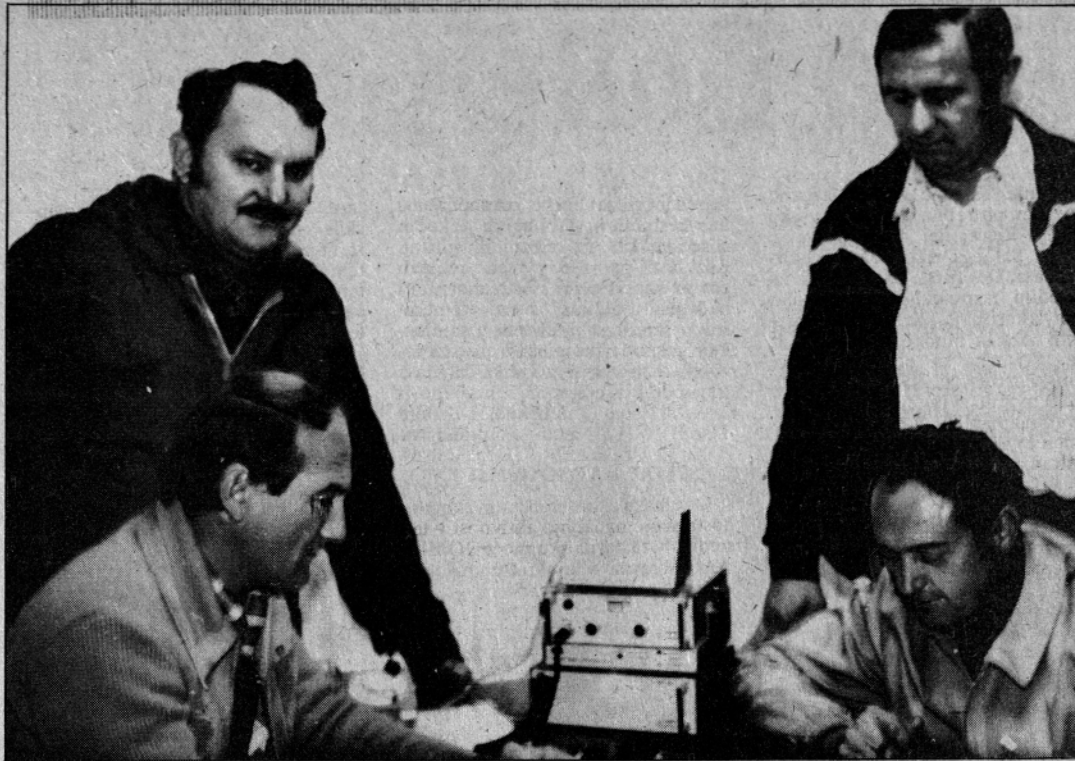
7. Občinska konferenca ZKS ocenjuje, da so v smernicah družbeno-ekonomskega razvoja občine v prihodnjem srednjeročnem obdobju ustrezno opredeljeni najpomembnejši cilji razvoja, zaposlovanja in združevanja dela in sredstev za doseganje hitrejšega družbeno-ekonomskega razvoja občine.

Konferenca ocenjuje, da so bile dosedanje razprave o smernicah nadaljnega družbeno-ekonomskega razvoja občine v temeljnih samoupravnih skupnostih premalo poglobljene in delavci nanje niso dajali pripomb. V nadaljnjem postopku obravnave planskih dokumentov moramo zagotoviti neposreden vpliv delavcev.

Temeljne razvojne usmeritve iz smernic morajo v nadaljnjem postopku sprejemanja planskih dokumentov dobiti vso potrebno konkretizacijo z opredelitvijo ustreznih nalog in nosilcev. Pri tem se moramo bolj odgovorno ponašati pri uveljavljanju principov združevanja dela in sredstev ter večje povezanosti TOZD v okviru skupno dogovorjenih ciljev razvoja delovnih organizacij.

V Šmartnem ob Dreti so mladi takole vabili krajanje med NNNP.

NA SEDEŽU krajevne skupnosti Nazarje v času vaje NNNP

Programi družbenopolitičnega izobraževanja za sezono 79/80

Potrebe, ki jih poraja razvoj samoupravnih socialističnih družbenoekonomskih odnosov in razvoj političnega sistema v naši družbi na področju družbenopolitičnega izobraževanja, zahtevajo med drugim tudi sistematičen pristop, to je programiranje in planiranje tovrstnega izobraževanja.

Pri programiranju družbenopolitičnega izobraževanja pa je treba upoštevati še zlasti sledeče:

a) cilje, ki jih želimo doseči z izobraževanjem. Vsako izobraževanje, tako tudi družbenopolitično, mora imeti svoje cilje in smotre – to je usposabljanje za delo, za samoupravljanje, za življenje. Izobraževanje ki ne bi dajalo praktičnih rezultatov, ki ne bi služilo razvoju in napredku, ki bi bilo torej samemu sebi namen, bi bilo odveč in nepotrebno v naši družbi.

b) Upoštevati je treba raznolikost potreb po izobraževanju. Te potrebe pa predvsem izhajajo iz praktičnih nalog in delovanja posameznih nosilcev izobraževanja in usposabljanja, torej ne le kratkoročno, pač pa tudi dolgoročno programiranih nalog.

c) Eden izmed pomembnih namenov tovrstnega izobraže-

vanja je nedvomno tudi kadrovska funkcija. S tega vidika je še posebej aktualna pobuda tovariša Tita o doslednejšem uveljavljanju kolektivnega dela, vodenja in odgovornosti. Praktično uveljavljanje te pobude bo nedvomno terjalo tudi vse več usposobljenih družbenih in političnih delavcev, ki bodo sposobni vršiti svoje dolžnosti – bodisi kot člani kolektivnih organov – bodisi kot predsedujoči v teh organih.

č) In ne nazadnje je treba upoštevati tudi materialne in kadrovske možnosti.

Nedvomno so potrebe po tovrstnem izobraževanju precejšnje, možnosti tudi; zato bo v prihodnje verjetno treba sistem družbenopolitičnega izobraževanja še dograjevati in izpopolnjevati; potrebe in pobude delovnih ljudi in občanov v temeljnih organizacijah in krajevnih skupnostih pa priti v večji meri do izraza.

Občinska vodstva družbenopolitičnih organizacij, predsedstvo skupščine občine Mozirje in klub samoupravljalcev občine Mozirje so v sodelovanju z delavsko univerzo Mozirje pripravili programe družbenopolitičnega izobraževanja za izobraževalno sezono 1979/80.

Programi so vodstva tudi že sprejela. Koordinacijski odbor za družbenopolitično izobraževanje pri predsedstvu občinske konference SZDL Mozirje je na svoji seji, dne 12. oktobra 1979 o teh programih razpravljal ter jih vsebinsko in časovno uskladi.

Programi obsegajo sledeče oblike izobraževanja:

1. seminar kandidatov za sprejem v ZKJ,
2. seminar za novosprejete člane ZKJ,
3. občinska politična šola,
4. ciklusi krajših predavanj,
5. seminarji za vodstva krajevnih konferenc in vaših odborov SZDL,
6. seminarji za vodstva osnovnih organizacij sindikata,
7. seminarji za vodstva osnovnih organizacij ZSMS,
8. seminarji za predsednike skupščin krajevnih skupnosti, predsednike in podpredsednike svetov krajevnih skupnosti,
9. seminarji za delegate zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in skupščin SIS,
10. seminar za predsednike delavskih svetov,
11. seminar za člane poravnalnih svetov,
12. seminar za člane disciplinskih komisij.

P. M.

Posojila v kmetijstvu

Kmetje že dobro poznajo delovne Zgornjesavinske hranilnice in posojilnice v Mozirju. Vendar ne bo odveč njeno dejavnost predstaviti tudi širši javnosti. Gre za denarno ustanovo, ki sta jo v glavnem ustanovila Obrat gozdarske kooperacije Nazarje in Zgornjesavinska kmetijska zadruga v Mozirju. Znano je, da so v združenih organizacijah že nekaj časa sem delovali tako imenovani „hranilno-kreditni oddelki“. Zaradi vsevečje pomebnosti kreditiranje zasebnega kmetijstva in zaradi boljšega poslovanja so se torej odločili v Mozirju ustanoviti hranilnico in posojilnico. Starejšim občanom ne bo neznan delovanje nekdanjih združenih hranilnic in posojilnic, ki so bile povezane v močen denarni zavod – Zadržno hranilnico in posojilnico v Celju in v zvezo teh hranilnic v Ljubljani. Torej, bi dejali nič novega! Posebno če se spomnimo, da smo v Rečici ob Savinji že v preteklem stoletju imeli odlično kmečko hranilnico. Tako pač skozi čas iščemo novih oblik, ki bi odgovarjale hitremu družbenemu razvoju in potrebam gospodarstva. Tudi v tem letu je izvršni odbor hranilnice v Mozirju sklenil nameniti večja sredstva za kreditiranje zasebnega kmetijstva. Razpis za posojila je v javnosti. Kredite lahko dobijo le člani kooperanti zadruge in gozdarske kooperacije. Ti morajo imeti sklenjeno pogodbo z eno od obeh organizacij za dolgoročno sodelovanje. Zahtevke za posojila morajo kooperanti oddati na sedež hranilnice in posojilnice v Mozirje. Kreditirali bodo kmetijske investicije v proizvodnih in strojnih skupnostih, objekte v proizvodni mleka in mesa, plemensko živino, kmetijsko opremo in stroje, ureditev in nakup zemljišč, naložbe v kmečki turizem in potrebe semen, gnojil in podobno. Vsa posojila so podvržena določilom ustreznih pravilnikov, zato je priporočljivo, da se tisti, ki se za posojila zanimajo posvetujejo s službo pri hranilnici v Mozirju. Vse potrebne tiskovine so na voljo pri enotah zadruge in OGK.

OBNOVLJENO IZPOSOJEVALIŠČE OBČINSKE MATIČNE KNJIŽNICE V SOLČAVI

V okviru letošnjega krajevnega praznika v Solčavi, ki ga praznujejo v mesecu oktobru, smo se odločili, da obnovimo delovanje izposojevališča.

Naši smo nov primeren prostor v tamkajšnji osnovni šoli, katerega bomo prijetno uredili, police pa napolnili z novimi knjigami za naše najmlajše ter odrasle.

Upamo, da bo krajanom Solčave ta kotiček v prijetno razvedrilo.

ZKO – KNJIŽNICA
MOZIRJE

O megli na Golteh

Naše občane živo zanima usoda rekreacijskega centra na Golteh. Zato smo sklenili objaviti članek prof. dr. Jožeta Goričarja v Delu (13. oktober). Že pred časom je isti pisec zahteval od upravljalca nekatero pojasnila o usodi Mozirske koče. Ker pa je sedaj polemika okoli dokončne ureditve Golt našla širše odmeve, bo vsebina zapisa v Delu toliko bolj zanimiva.

V članku z naslovom „Golte v megli“, ki ga je objavilo Delo 19. septembra letos (str. 3), smo med drugim prebrali: – da bi za ponovno usposobitev rekreacijskega centra na Golteh potrebovali 9 in pol milijona dinarjev; – da je sedanji upravljalac RTC Golte – Rdeča dvorana iz Velenja zavarovalnino v višini okrog 12 milijonov dinarjev „utemeljeno potrošil za stroške v zvezi z nesrečo in za kritje nekaterih drugih obveznosti“ in da bi „denar za ponovno usposobitev centra morali zbrati od drugod“!

Ce te navedbe ustrezajo resničnosti stanju, potem je z dozdajšnjim prizadevanjem za usposobitev Golt nekaj močno narobe. Po navedbah v citiranem članku namreč bi upravljalac za usposobitev potreboval 9 in pol milijona dinarjev, iz naslova zavarovalnine pa je prejel okrog 12 milijonov. S tem denarjem bi tedaj lahko pokrili vse stroške, potrebne za usposobitev naprav, ki so bile zavarovane, se pravi zlasti žičnice, uničene januarja letos v znani nesreči. Ve ndar: upravljalac je porabil zavarovalnino v celoti (!) le za „stroške v zvezi z nesrečo“ in pa za „kritje nekaterih drugih obveznosti“!

Ker je zavarovalnina namensko sredstvo in jo je zategadelj uporabiti predvsem in v prvi vrsti za vzpostavitev zavarovanega in poškodovanega objekta in najbrž n ne za kritje nekaterih drugih obveznosti! bi vsi, ki so nam pri srcu Mozirske planine z Mozirsko kočo vred (odprta je bila že leta 1896, pozneje seveda večkrat obnovljena, zdaj pa je že mesece zaprta in propada), vprašali naslednje:

L. Kaj razume zdajšnji upravljalac Golt s „stroški v zvezi z nesrečo“, ki da jih je poravnal iz zavarovalnine, kolikšni so bili ti stroški in kaj je

bilo, „v zvezi z nesrečo“ sploh storjeno?

2. Kakšne in kolikšne so tiste „druge obveznosti“, ki jih je upravljalac prav tako pokrili iz zavarovalnice?

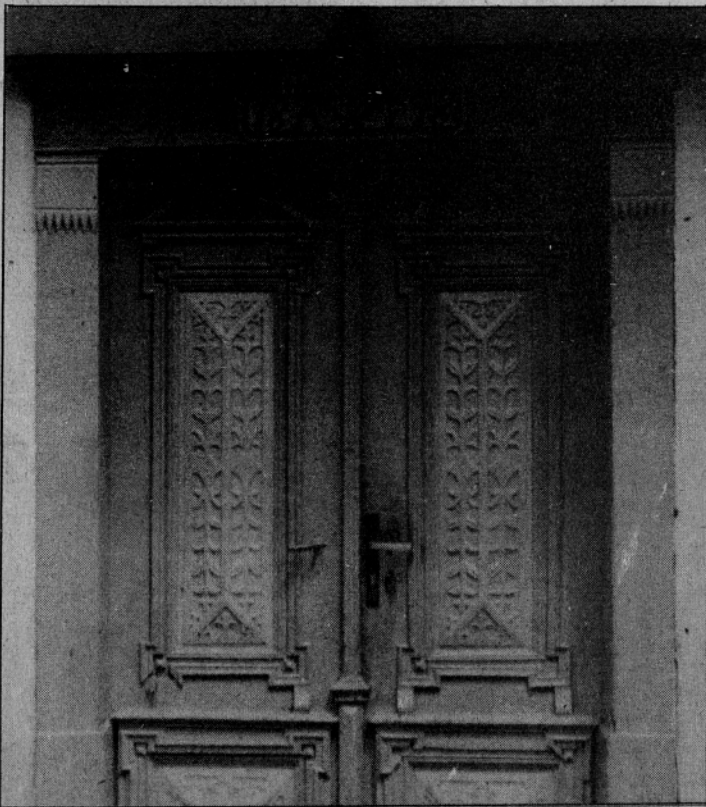
3. Kaj meni zavarovalnica, ki je izplačala zavarovalnino, in kaj pristojna SDK k takšni porabi?

Pojasnilo na ta vprašanja je potrebno, če ne zaradi drugega že zaradi upravljalca samega, zakaj sicer bi njegovo odgovornost ovila gosta

megla, kakršna že mesece ovija planinsko in rekreacijsko funkcijo Mozirskih planin in o kateri kaže, da se ne bo še kmalu razkadila.

In za konec: tudi vprašanje odgovornosti za hudo nesrečo pred skoraj desetimi meseci, ki je povzročila veliko škodo na družbenem premoženju (k sreči ni terjala človeških žrtev), je še – vsaj za širšo javnost – slej ko prej v „megli“.

JOŽE GORIČAR,
Ljubljana

Še ena zanimiva vrata v Novi Štiti

Znova bogat kulturni teden

Predsedstvo Zveze kulturnih organizacij občine Mozirje je na zadnji razširjeni seji pretreslo dosedanje delo in skuša lo vsklajevati delovne načrte za prihodnje obdobje. Navzoči predstavniki društev iz doline so povedali posamezna predvidevanja v svojih delovnih programih za sezono 1979/80. Iz gladi so dobri

Že sedaj smemo pričakovati zelo pester in bogat program kulturnega tedna naše občine. Nekatera društva se borijo s težavami, ker jim primanjkuje sredstev za redno vzdrževanje dvoran. Težave so ponekod s plače-

vanjem drage tokovine in še marsikaj povzroča našim marljivim kulturnim delavcem sive lase! Sklenili so, da bo treba izdelati nova merila za razdelitev sredstev za posamične dvorane v dolini. Govor je bil tudi o delu knjižnice, ki ima dobre uspehe. Kmalu bo samo v Mozirju 1000. bralec prestopil prag izposojevalnice. Tudi v Solčavi se obeta za krajevni praznik ureditev knjižnice. Število in izbor knjig ustreza našim prilikam, le da se čene knjigam v tem letu izredno porastle, je bilo povedano. Sicer pa, mnogo dela čaka delavce v naših društvih!

V eni prejšnjih številčk našega glasila smo poprosili bralce, da sodelujejo pri iskanju raznih predmetov, slik, dokumentov, literature in drugega gradiva, ki ga bomo lahko vključili v novo nastajajočo javno zbirko v Mozirju.

Zbirka bo namenjena vsej dolini in nima le krajevni značaj. Zato bo dobrodošlo vsako sporočilo na naše uredništvo, ki bo pripeljalo do novih predmetov in drugih virov kulturnega izročila. Vse je zanimivo.

Znova

Posebno nas zanimajo razna poslovna poročila nekdanjih združenj, posojilnic, skupnosti in podobnih ustanov. Pa tudi fotografije so iskane.

Skratka, prosimo, da nam pomagate, saj je zanimanje za kulturno dediščino veliko. Ta naj priča o naši in naših prednikov kulturi. To pa bo le takrat, če bodo dokumenti shranjeni v javni zbirki, ki bo strogo vodena in nadzorovana.

Vsem, ki ste doslej pomagali, da smo z delom lahko pričeli, lepa hvala. Potrudite se in sodelujte!

PRED SNOVANJEM ORGANOV KRAJEVNE SAMOUPRAVE

Na območju krajevnih skupnosti Mozirje bodo v kratkem sklicali sestanke, na katerih bodo ustanovili organe krajevnih samouprav.

Zbori občanov so bili v času, ko so si prizadevali za organizacijo krajevnih skupnosti v Mozirju in okolici, slabo obiskani. Tudi zbor delegatov, je bil sklican, pa ni bil sklepčen. Tako se kaj hitro vidi, da naši krajanje še vse premalo vedo, kako pomembna je in postaja dejavnost krajevnih samouprav.

Domnevamo, da o družbeni vsebini nalog in obsega pooblastil KS premalo vedo. V naši družbi postaja namreč prav krajevna samouprava izredno važen člen med ljudmi. Saj končno človek v tej sredini živi in mora doprinesiti k boljšemu počutju vseh krajanov s kančkom svoje prizadevnosti in volje do sodelovanja. Ne more nam biti vseeno kako stvari gredo! Izgovor, da smo po delu v delovni organizaciji preturjeni, da bi lahko kaj postorili v svojem življenjskem okolju, je seveda jalov. V Mozirju, kjer so krajanje raznolikih poklicev, bi pričakovali, da bodo v bodoče strnili svoje vrste okoli krajevnih skupnosti, ki je edino mesto odločanja v kraju!

O ZDRAVSTVU SO RAZPRAVLJALI

Izvršilni odbor občinske zdravstvene skupnosti Mozirje je na svoji zadnji seji pretresel stanje v zdravstvu in ugotovil, da so se stvari v tem obdobju nekoliko umirile. Re so, so menili, je bilo obravnavano obdobje, ki je redno mirnejše. Tako bi pretiran optimizem ne bil na mestu. Obravnavali so tudi stanje okoli sklepanja samoupravnih sporazumov o svobodni menjavi dela za leto 1980. Pričakovati je, da bodo ti pravčasno sklenjeni. Glede gradnje ambulant v Solčavi so navzoči poslušali poročilo strokovne službe. Tako naj bi del sredstev za to ambulantno pridobili od republiške skupnosti. Menili so, da je tako zagotovljenih 50 odstotkov potrebnih sredstev. Niso se povsem strinjali s predračunsko ceno površine za ambulantno in menili, da je treba tu doseči znižanje. Zagotovljena so tudi že v določenem delu sredstva za razširitev ambulantnih zmogljivosti v Nazarjah.

Zasedanje zborov skupščine občine Mozirje

V ponedeljek, dne 5. novembra 1979 je bilo v prostorih občine Mozirje zasedanje zborov Skupščine občine Mozirje. Za zasedanje je bil predlagan in sprejet naslednji DNEVNI RED:

1. Dogovor o oblikovanju družbenih svetov v občini Mozirje s predlogom odloka o družbenih svetih;
2. Analiza skladnosti gibanja splošne, skupne in osebne porabe;
3. Odlok o občinskih blagovnih rezervah;
4. Odlok o zazidalnem načrtu obrtno stanovanjske cone Ljubno;
5. Odlok o spremembi odloka o spremembi namembosti kmetijskih zemljišč;
6. Odlok o obveznem čiščenju potokov in jarkov na območju občine Mozirje;
7. Odlok o spremembi odloka o upravljanju in razpolaganju s stavbnim zemljiščem;
8. Poročilo o uresničevanju delegatskega sistema in delegatskih odnosov v občini Mozirje z analizo udeležbe delegatov;
9. Poročilo o talistihi in zaključkih Odbora za družbenopolitični sistem pri DPZ SR Slovenije;
10. Sklep o dodelitvi sredstev iz občinskega rezervnega sklada;

DRUŽBENI SVETI

Družbeni sveti se v sistemu socialistične samoupravne demokracije oblikujejo kot skupna telesa družbene koordinacije, v katerih DPO v uresničevanju svoje ustavne odgovornosti za razvoj, delovanje in varstvo socialistične samoupravne družbe enakopravno sodelujejo z organi družbenopolitičnih skupnosti, znanstvenimi in drugimi samoupravnimi organizacijami. Spodbudami, mnenji in predlogi, ki nastajajo v demokratični izmenjavi mnenj in stališč zagotavljajo organiziran družbeni vpliv na izvrševanje funkcije oblasti. Družbeni sveti niso le organi občinske skupščine, njen pomožni oziroma svetovni organ ali celo nekakšen pomožni organ izvršilnih organov. Kot je rekel Kardelj, so družbeni sveti resna opora delegatskih skupščin in njihovih izvršilnih organov, ki morajo na koncu reči da ali ne istočasno pa so vir za oblikovanje politike in akcije vseh organizacij ter organov ki sodelujejo v njihovem delu.

Zakon o temeljih družbenih svetov in o zveznih družbenih svetih določa, da sta za oblikovanje družbenih svetov potrebna dva akta in sicer: poprejšnji dogovor vseh udeležencev, ki družbene svete ustanavljajo in odlok, ki ima pravno podlago v dogovoru. O konkretnih nalogah udeležencev, vrstah družbenih svetov je bilo govora že v prejšnji številki Savinjskih novic, zato o tem ne kaže razpravljati.

SPLOŠNA, SKUPNA, OSEBNA PORABA

Splošna poraba zajema davke in takse, ki jih morajo civilne in pravne osebe plačevati občini, republiki in federaciji. Skupna poraba zajema sredstva SIS družbenih dejavnosti in nekaterih skladov (iz njih so se ponekod že formirale SIS). Osebna poraba zajema bruto osebne dohodke delavcev po domicilnem principu (kjer prebivajo).

Z resolucijo, ki smo jo sprejeli v letošnjem letu smo si zastavili na-

logo da naj bi vse olike porabe rasle počasneje kot pa družbeni proizvod oziroma dohodek. Analiza nam kaže, da nam osebna in skupna poraba glede na enako obdobje lani relativno padata, splošna poraba pa raste za 1,2 odstotka hitreje, kar je posledica sistemskih sprememb in trega naraščanja cen. Na področju splošne in skupne porabe gre za večji delež prispevkov pri financiranju na ravni republike, medtem ko na drugi strani republiška solidarnost za financiranje naših SIS pada. Primanjkljaj sredstev se kaže predvsem v občinski izobraževalni in zdravstveni skupnosti.

In če primerjamo rast osebnih dohodkov, lahko ugotovimo, da

nam osebni dohodki v gospodarstvu zaostajajo za 10 odstotkov (oziroma 9 odstotkov v negospodarstvu) od republiškega povprečja.

OBČINSKE BLAGOVNE REZERVE

Po zakonu o republiških blagovnih rezervah (Uradni list SRS, 19/76) se določa obveznost občin, da oblikujejo posebne blagovne rezerve za preskrbo prebivalstva v primeru izrednih razmer. V programu oblikovanja občinskih blagovnih rezerv je predvideno, da se v občini Mozirje ustvarijo blagovne rezerve za 60 dnevno preskrbo vsega prebi-

valstva z osnovnimi živilskimi proizvodi.

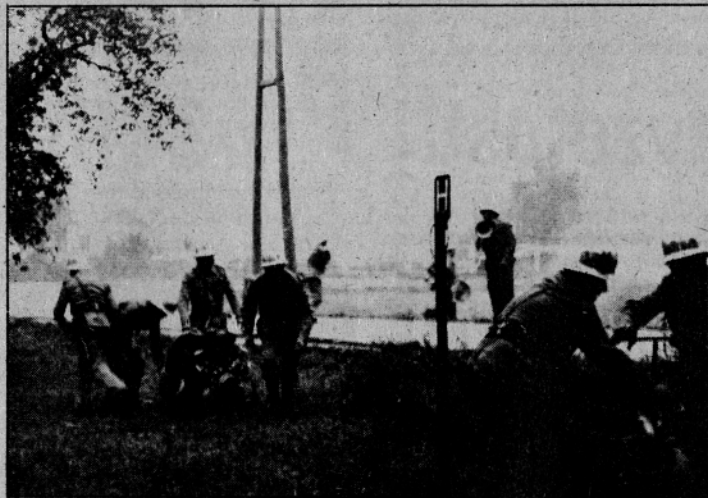
OBRTNO STANOVANJSKA ACONA LJUBNO

Načrt za stanovanjsko obrtno cono Ljubno je bil izdelan že leta 1976 in istega leta dan j javno razpravo oziroma razgrnjen med prebivalce Ljubnega. Predlog odloka z načrtom je bil posredovan skupščini občine v razpravo in sprejem, vendar na intervencijo rep. sanitarnega inšpektorja, da načrt ni usklajen s pozitivnimi pravnimi predpisi, skupščina odloka ni sprejela. Zazidalni načrt, ki je bil narejen že leta 1976 resnično ni bil usklajen z nekaterimi zakoni, ki so bili izdani po datumu izdelave načrta. Republiška sanitarna inšpekcija je s posredovanjem potrebnega soglasja čakala do letošnjega leta, ko se je zadeva na posredovanje izvršnega sveta končno uredila. Za obrtnike oziroma ostale občane, ki nameravajo v coni graditi razne objekte, je zlasti pomemben 4. člen tega odloka, ki določa, da se v obrtno stanovanjski coni lahko gradijo le delavnice za naslednje dejavnosti:

- strojna obdelava lesa, kot proizvodna dejavnost
- avtokleparstvo, avtoličarstvo
- a vtomehanikarstvo
- obdelava kovin, ključavničarstvo razen kovinske galanterije
- izdelovanje gradbenega materiala, garaže za težke kamione

Dovoljeno je graditi le delavnice oziroma objekte, ki ne povzročajo prekomernega hrupa, ki ne onesnažujejo zraka in ne ustvarjajo odpadkov škodljivih za okolje.

ANTON IRMANČNIK

Nazarski gasilci so pokazali velik o večšin pri gašenju požara, ki je izbruhnil po bambardiranju iz zraka.

Pomnik veterinarski ambulanti v Gornjem Gradu

V okviru proslavljanja 35-letnice osvoboditve Gornje Savinjske doline je Zveza društev veterinarjev invet. tehnikov Slovenije, dne 27. oktobra 1979 ob 14. uri, odkrila spominsko ploščo na domačiji Ivana Kolenca, Gornji Grad 6, kjer je bila v letu 1944 veterinarska ambulanta in tečaj za veterinarske bolničarje Zgornjesavinjskega vojnega področja NOV in PO Slovenije.

Na osvobojenem ozemlju Gornje savinjske doline je bila leta 1944 organizirana prva partizanska veterinarska ambulanta na Štajerskem. Iz knjige dr. Milana Dolence „VETERINARSKA SLUŽBA V NOB NA SLOVENSKEM“ povzemamo, da so veterinarsko ambulanto organizirali v 4. operativni coni pri zgornjesavinjskem vojnem področju. Njen sedež je bil na domačiji Ivana Kolenca pri Gornjem gradu. Nameščena je bila v velikih in toplih prostorih g ospodarskega poslopja, ki so ustrezali tudi higienskim razmeram. Bolne živali je zdravil

danes še živeči dr. Valentin Sočavec, ki je bil tedaj veterinarski referent tega področja. V njej je bil tudi veterinarski bolničarski tečaj za to cono. Ambulanta je prenehala delovati 12. decembra 1944, ko je sovrážnik zasedel osvobojeno ozemlje.

Izvršni odbor Zveze društev veterinarjev in vet. tehnikov Slovenije se je na pobudo svoje zgodovinske sekcije in po dogovoru s predstavniki družbeno političnih organizacij občine Mozirje odločil, da postavi pomnik organizirane veterinarske službe med NOB in tudi

rinarski ambulanti v Gornjem gradu.

Ocenjujemo, da se je svečanstvo ob odkritju spominske plošče udeležilo okoli 150 slovenskih veterinarjev, vabljeni gostje, predstavniki družbeno političnih organizacij, predvsem pa krajan Gornjega grada in sosednjih krajevnih skupnosti Bočne in Nove Štife, ki slavijo v teh dneh tudi svoj krajevni praznik.

Po slavnostnem sporedu pred hišo Ivana Kolenca je bilo v Gornjem gradu (Zadružni dom), tovariško srečanje, ki sta ga organizirali Medobčinsko društvo veterinarjev in veterinarskih tehnikov Celje ter Savinjsko šaleška veterinarska postaja Mozirje.

A. RESNIK

Koristne akcije v dneh NNNP

Kot je znano, je bila v soboto in nedeljo dne 29. 9. in 30. 9. 1979 akcija NNNP in na Rečici smo imeli krajevni praznik. Na dan akcije je bilo tudi veliko akcij, ki so bile zelo koristne.

Zbralo se je več delovnih ekip, ki so veliko naredile. Na cesti od Rečice do Reneka je bila velika luknja. To so zelo lepo zasuli. Prej je bila nevarna celo za življenje. Poleg tega so lepo uredili vse bankine ob

cesti. Na Reneku je bila od nekih nepridipravov razdejana avtobusna čakalnica. Pridna delovna ekipa je vzela v roke žeblje, kladivo in deske ter postajališče res zgledno uredila.

Na mostu čez strugo je bila velika luknja, ker so bile zlomljene deske. Tudi to so lepo popravili. Na Pobrežjih so si složni krajan pri novi asfaltni cesti uredili bankine. Bilo pa je tudi več manjših akcij, vendar

Pridna delovna skupina na Rečici

prav tako koristne za vse kra-jane.

Tudi v bodoče bi naj bilo več takih akcij, saj so nam vsem skupaj zelo v prid. V njih mo-

ramo sodelovati tudi mladi, da bomo z vestnim in marljivim delom pokazali, kaj znamo in kaj zmoremo.

BRANKO MOLIČNIK

Premalo zavzetosti

Nedavno tega je sklical predsednik občinske konference SZDL, sestanek vodij delegacij in drugih političnih delavcev v Mozirju, da bi se pogovorili o nekaterih, skorajda nerazumljivih dejstvih, ki povzročajo nenehne težave v delu krajevnega samouprave v Mozirju. Do tistega dne, še namreč v tem kraju ni bilo postavljeno kolektivno, pa tudi ne posamično vodstvo krajevnih skupnosti. Ugotovljeno je bilo, da so nekatere okoliščine sicer objektivno povzročile stanje kakršno je, vendar pa so hkrati ugotovili vse premajhno zavzetost krajanov za sodelovanje v krajevni samoupravi. Predvsem so pikre letele na številne komuniste, ki žive v občinskem centru, pa se vendar ne čutijo dolžne priskočiti na pomoč, ko gre za tako važne družbene naloge. Nekdo je celo menil, da gre v teh primerih in še v mnogih drugih, za zapiranje v meje svojih ozkih interesov. To seveda ne more biti način v naši samoupravni socialistični družbi, ki naj postane praksa. Sklenili so hitro nadoknaditi zamujeno, vendar se zavedajo, da brez širšega sodelovanja krajanov ne bo učinkovite krajevnega samouprave.

Delegatske težave

Na sestanku v Mozirju so med drugim obravnavali slabo delovanje delegatske baze. Pa so povedali vodje delegacij svoje težave, ki seveda povsem drugače osvetlijo stvari. Znano je, da je naš delegatski način izvajanja najvažnejših družbenih nalog še neutečen. Na splošno smemo reči, da se delegati zavedajo svojih nalog, ki so jih prevzeli, vendar je njihov izvajanje včasih otežkočeno v sami osnovi. Tam kjer imajo krajevne skupnosti urejeno administracijo, še gre. Težje je pa tistim vodjem delegacij, ki se borijo še s težavami, kot je obveščanje in shranjevanje delegatskega gradiva. Oboje je važno. Pa vendar se včasih eno in drugo podcenjuje, oziroma se ne postavlja kot pomembno. Tako so potožili nekateri vodje delegacij, da nima kdo pisati zapisnika, da se borijo s težavami, ko je treba delegate sklicati, da nimajo kje hraniti gradiva in podobno. To je zelo pereče prav v Mozirju, ker krajevna skupnost nima zaposlenega tajnika in tudi ne ustreznih prostorov. Zato so sklenili, da si bodo v kratkem uredili eno in drugo.

IZ MOZIRJA

Praznik na Rečici

Tako kot povsod po Sloveniji, je tudi na Rečici akcija Nič nas ne sme presenetiti zelo lepo uspela. Gasilci so gasili Zadržno delavnico, Civilna zaščita je reševala ranjence, v trgovinah so se selili — vsi pa smo se veliko naučili. Le po pa je bilo tudi naslednji dan, v nedeljo. Vse je bilo praznično in slovesno, od vsepovsod so vihrale slovenske in jugoslovanske zastave, kajti na Rečici smo združili zaključek akcije NNNP s praznovanjem krajevnega praznika. Tisto dopoldne je bilo zelo lepo. Bilo je mnogo športnih tekmovanj, med drugim tudi zelo lep in zanimiv ženski nogomet, v Zaudamah pa so otvorili novo asfaltno prevleko.

Za lep zaključek je bil na košarkarskem igrišču slovesen miting. Najprej so lepo zapeli domači pevci, potem pa je bil svečan govor, ki nam je izčrpno orisal današnji tako rečički kot tudi jugoslovanski in svetovni politični trenutek, spomnil pa nas je tudi na številne delovne zmage naših krajanov. Sledile so številne recitacije, ki so jih občuteno izvajali učenci osnovne šole. Svoj prispevek k prazničnemu vzdušju so prispevali tudi mladinci, ki so prav tako zelo lepo recitali, oziroma peli partizanske pesmi.

MALI OGLAS

Zaposlim delavko v čisti, mirni obrtni dejavnosti v Gornjem gradu. Pismene ponudbe pošljite na uredništvo lista pod šifro „dobro delo, dobro plačilo.“

Vsekakor je prireditev zelo lepo uspela in nam bo še dolgo ostala v spominu.

FRANC BIDER ml.

Vabimo

V naši dolini je mnogo požrtovalnih kulturnih delavcev. V vseh večjih krajih delujejo prosvetna društva. Njih dejavnost je različna, glede na to, katero kulturno izročilo bolj gojijo. Nekje pojo, druge igrajo, ponekod recitirajo marsikje pa so v svoji dejavnosti zelo široki. Vsekakor je lepo, če mladi in stari gojijo kulturna izročila naših narodov. Zato naj se vključi čimveč dela voljnih občanov v vrste naših kulturnih delavcev. Ve seli bodo vsakogar, ki bo hotel sodelovati. Če se torej še niste odločili, pa vas delo v prosvetnem društvu veseli, predlagamo, da se čimprej zglasite v vašem kraju pri režiserju, pevovodji ali kakšnemu članu prosvetnega društva. Veseli bodo vaše vključitve v kulturno dejavnost ali pa morda vaše pobude za še druge oblike kulturnega dela. Prosvetno društvo Mozirje, vabi fotomaterje in snemalce, da se vključijo v fotosekcijo, tako pa tudi likovne ustvarjalce, da pristopijo k likovni sekciji društva. Tudi z delom v kulturniški sredini smo družbeno koristni!

Delo, veselje, mladost

Misli so postale želje, želje dejanja, dejanja pa celoten splet veselja, dela in mladosti. Odločili smo družino, želeli smo, morda se tega takrat v popolnosti niti zavedali nismo, da z lastnim delom zgradimo sebi in delavcem, ki že krepko koračijo v petdeseto, kakor tudi vsem ostalim, miren kotiček, ne preveč odljuden, niti vsiljiv po bogati naravi, nekaj, kar bi lahko bilo v ponos nam, vsem pa v veselje.

Pričelo se je v poletnih vročih dneh, ko je „VOLVO“ neusmiljeno ril po močvirnatem svetu, ko je za njim ostajalo pravo razdejanje, pred njim ogromno zemlje, na obeh straneh pa je bilo opaziti vedno večjo zijačo luknjo. Ta krat še slutiti nismo, da je s tem začetek vedno večjih težav in naporov ter da to pomeni ta trenutek konec strojnega dela. Pogled po nekajurnem delu je bil dokaj klavrn, saj je ostala velika jama, ki je klicala: „Hočem delo, hočem, da me izoblikujete, hočem od vas strahopetci, da nekaj naredite...! Ja, takrat mi je postalo povsem jasno, da poti nazaj ni, da je treba samo naprej, da me čaka z drugimi vred obilo fizičnega dela, na drugi strani pa morda tudi slap zbadljivk solidarnih Smrekovcev. Imena ali kakršnakoli druga določna oblika razpoznavanja sploh ni bila potrebna. Povsem jasno je bilo, da bomo od začetka naprej govorili le eno skupno govorico, da bomo na udaru koračnice krampov in lopat, umazanih cunj ter prepotenih teles. Na povedan je bil pohod na „parcelo“ — kam? Pot med Bočno in Vologom, asfaltno namreč, vsi dobro poznate, da pa ne bi bilo treba naprej, lahko pri avtobusni postaji v „Devcah“ zavijete levo, mnogokrat nas na odcep opozarja prevrnjena baraka, ki jo domačin imenuje „pribežališče pred dežjem“, nadaljujete pot po „sodobni vaški poti v smeri proti mostu čez Dreto do kmeta „Marinše ka“. Če imate lastno vozilo, bodite previdni in ne vozite po kolesnicah traktorja, ker vam bo kmet na vljuden način dal takoj vedeti, da niste zaželeni, to pa pomeni za slehernega, konec potovanja. Me d brezami proti Bočni je videti del zemljišča, ki je po svoji podobi drugačno od tistega, ki ga obdaja, prav imate — to je „parcela“ Srečo smo imeli, prispeli smo! Sedaj je bilo potrebno, kot prvo, nahraniti prazne želodce, ugotoviti do kdaj traja dan — po vidljivosti, nato določiti za delo posameznikom „stroje“, kot zadnje, poskrbeti za pijačo, nato pa domov, prijetno delo? Pozabil sem zapisati, da je to miselni splet besed Smrekovca ki je bolj kot ne nasprotnik takega dela, pripravljen pa bi bil sodelovati v opisani obliki. Sestavek bi bil nedvomno preobširen, morda tudi nezanimiv, če bi opisali vse, kar se je dogajalo na parceli. Pot, ki nas vodi tja, upam, da ste si jo zapomnili, je za nas že pozabljena; hoteli ali ne, prisiljeni smo bili misliti le na delo, kajti kaj lahko bi se zgodilo, da bi nas presenetila zima...

V prvih akcijah, razen tiste pri kmetu, ko je bila slovesno podpisana listina o prevzemu parcele v upravljanje in uživanje, nismo doživeli posebno zanimivih in burnih trenutkov, razen neponovljivih nastopov igralca kmečkega turizma Slavčija, ki je s svojimi resničnimi ali pa tudi ne, dogodki iz Nazarij

navduševal vse „žvo“. Odlomek enega izmed njegovih številnih nastopov: Pretep v gostilni, v začetku samo za šalo, nato zares, saj so bili udarci močnejši in pogostejši — zadnje besede, ama, ama jebenti cokole, Kos ine, jne“. V živo so sodelovali Parapsiholog in mornar Škulj iz Nazarij. Ta kih in podobnih pripetij, tudi iz Dola, ko so iskali lastne čeljusti v travi, ni manjkalo.

Jarki so bili izkopani, nanosili smo kamenje... „drenaža, tako smo složno ugotovili, je pripravljena za svojo funkcijo. Delo se nadaljuje. Vedno več je interesentov, ki pred ali po malici rednega delovnega časa naši Mariji za tristo procentov obljubijo, da bodo popoldan sodelovali... Vestna, kakor je zapisuje imena... Madona se zgrozi nekdo, ki odgovarja za stroje, (krampe, lopate, samokolnice...) za podpisovanje računov, saj to je nemogoče, potrebno bo nabaviti kar za jetno količino hrane, pa pijače, saj smo Smrekovci... Novinci ne vzdržijo na parceli, sploh pa ne, da bi ob obljubah tudi postorili to ali ono za lepši njen videz. Nič ne bo, ponovno smo sami, vedno eni in isti, tolažba dobra ali slaba, delo gre naprej. „Zadeva“ je več ali manj pripravljena, da priredimo med Smrekovci dobro poznano, saj je med nami vedno več šušmarjev, betonsko veselico. Podjetnejši silijo samo z enim vprašanjem, kdaj, kje se dobimo...? Število je primerno za veselico v pravem smislu, za pretepače dovolj ljudi za dve partiji, na „top listi“ jih je bilo kar dvaindvajset. Organizator in domačica že premišljujeta kdo bo ekonom, vodja delovnih skupin...

Sobota 6. oktober ob 7.30 uri na Smreki. „Ali še ni bilo nobenega“, vprašuje šofer čuvaja. „Čuvam od šestih naprej, pa še nisem nobenega v idel, razen nekaj kapljic dežja.“ Povsem jasno, akcija se je „pričela“. Izpolnitev naloge ne bo lahka. Kako zbrati ljudi za razpoložljive stroje? Kiv kotu, on nato nadaljuje pohod v smeri Ljubnega, Rečice, Nazarij in nazaj v Gornji grad, končni cilj isti. Brez akcije in alarmnega znaka narodne zaščite je delo steklo — „lov“ za ljudmi.

Smeh pri Lomšakovih v Novi Štifti: Vpraša mama: „Ja, kam pa greš?“ — Branko: „No, saj takoj pridem, hitro bom nazaj“, si mislim, samo ploščo vlijemo pa pridemo... „Lov“ ni uspešen, v Dolu samo delna udeležba, lvek je preveč sentimentalno od dežja, zato odpove, priključiti se glavni, Jože čaka na pragu. Malo mokrote za znotraj ne bo škodovalo? Pij GIN, da boš prej HIN, dvojno ponudim, gremo...

Na parceli ni bilo žive duše, kaj sedaj? Obvestiti vse zagnane, da jih čakamo na... veje dobijo obliko kačipota z napisom: „Akcija odpade, smo na turizmu“. Kanček upanja, da se prelevimo v vesele pince, vendar novo razočaranje — zaprto. Iz sanj in kletvic nas predrži hrup motorja — to so oni. Številčno smo postali krepkejši — Ivko, Toni, Jožica, Marija, Joško, Jože, Branko in sam, štiri... osem; morda bodo sedaj odprli, sem tuhtal sam zase, pa nič. Toni predlaga končno delo, začetek in konec, zapremo mu in se zavestno podredimo. Takoj po cement, „stroje“, pa pijače ne pozabita, se oglasi domačica? Veselje se je začelo, za

dobrodošlico in na mesto godbe nas je sprejelo močnejše deževje, upanje še obstoja. „Takoj zalijemo, kje je folija za pokriti?“, kriči mojster. „Pusti folijo, daj nekaj, da se ne prehladimo“, brunda Ivko pri mešalcu. Deli se žganje, ja vraga, že druga pošiljka, to pot vino, dobro smo založeni, si mislim? Ura se je prevesila v popoldansko, dežuje, še malo pa bomo končali — Slavčij oprost, zamudil si, zato te tako kasno uvrščamo, kot devetega težaka v ekipo. Formira se skupina in že se sliši pesem: „O majstore moj...“ Sedaj sem bil prepričan, da nas ne bo prav nič ustavilo, krateg počitek. Besede so nehote ošvrknile vse tiste, ki smo jih šli klicati na dom, pa vseno niso uspeli dvigniti svojih riti — razumljivo, najtežja je bila od računovodja, možakar je imel ali pa tudi ne, burno potovanje z nočjo za seboj?

Ostali so bili oproščeni zavestne krivde, tudi brez teh smo uspeli. Toni, poznavalec dobrih vin, morda tudi takih, ki povzročajo „drisko“ dela raklamo za VINO Šmartno. V „travoltomanijsko“ kapo si zabije žebelj z zamaškom in pravi: „dobro me plačajo za reklamo...“? „Vino je, morda prav iz naslova dobre reklame, vedno bolj pohajalo. Delo je končano, kaj narediti za konec? Na veselici se pretepajo, uporabljajo nože, kaj bomo pa mi? Prišlo je spontano ob umivanju „strojev“: Ivka sem polil z vsebino „ajmarja“, ni čudno, saj sem pred tem pil iz Tonijevega škornja; sledil je pravi cirkus. Želel sem zbežati pred tirani in sem skočil v naraslo Dreto, Ivko za menoj. Ko sem bil z veliko pred-

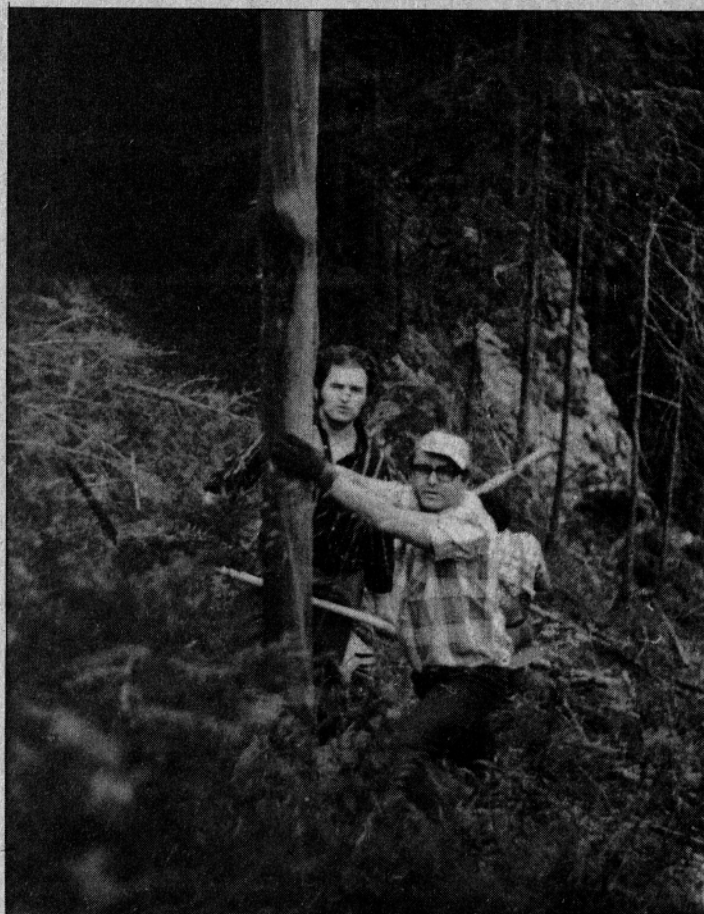
nostjo pred zasledovalcem tik ob bregu, me Branko porine nazaj, tako sem bil domala prisiljen plavati — rešitev je prišla ob pravem času.

Domačica je prinesla preostanek „reklame“. Enoglasno smo se odločili, da preživimo popoldan z večerom na turizmu. V Nazarijih so mi preskrbeli obleko, do tega trenutka pa sem bil bolj kot ne podoben turistu. Na vsponu ceste se ustavimo, bližali smo se drugemu velikemu končnemu cilju. — Komanda, ja, komanda pa huda, morali smo v vrsto, potem pa: „Hlače odpr, z desnico zagradi, potegni...“ Po dejanju: „Mirno, na mestu prosto.“ Bili smo dobre volje, tako da ni manjkalo pesmi, plesa, kot specialiteta hrilobazca Ivka, pa tudi „rihterja“ ne. — Bilo je prijetno, čeprav utrudljivo, zaradi majhnega števila.

Tistim, ki so obljubili pa niso prišli v premislek, samo se naredi zelo malo stvari. Preostalo je še veliko dela, tako da vsi tisti, ki niste bili v stanju bodisi, da je bil napor burne noči prevelik ali da je pes crknil prej kot maček... Imate možnost, da popravite slab vtis. Vemo, da na Smreki ni takih? Dosedanje delo je presleglo mejo 300 prostovoljnih ur, tako da so sedaj na vrsti tesarji — mladinci, z nalogo dokončnega oblikovanja naše parcele.

Prepričan sem, da bo 29. november — praznik ovekovečen z novo delovno zmago vseh nas. Izkažimo se še enkrat, mnogokrat, nešteto krat...

IVO
(iz glasila Smreke)

Celjski PTT delavci prizadevni za telefon na Solčavskem

PIŠE: VALENT VIDER

GOSTILNE

Bolj kot vse drugo so bile vedno in povsod potrebne gostilne. Gotovo je bila tudi v Solčavi gostilna prva ali pa vsaj druga hiša, ki so jo zgradili. Tako je težko reči, katera je bila prva. Gotovo pa je nekaj podobnega kot gostilna, obstajalo v Solčavi že leta 1716. Škof je namreč dne 3. junija leta 1716 prepovedal vikarjem v Solčavi, Lučah, Ljubnem in na Rečici točiti vino in imeti muziko za ples. Tam, kjer stoji sedaj gostilna Rinka na sredi vasi, je bila pred vojno trgovina zadruge, pred njo pa je bila v hiši gostilna, ki so jo po domače imenovali pri „Trotelnu“. No, in predno je bila tam gostilna, je bilo v hiši župnišče in sicer pred letom 1844, ker so tega leta zgradili novo župnišče, vsaj župnik ni mogel vsled pijancev primerno opravljati svoje službe, kakor so utemeljevali potrebo po gradnji župnišča. Da pa je bila do leta 1716 tudi v župnišču gostilna, je dokazovala freska na presno, lepo barvana slika na zunanji strani hiše (proti Marofu), ki je prikazovala, kako neseta svetopisemska oglednika velikanski grozd pokazat iz raelcem v puščavo, kaj jih čaka, ko pridejo na „moko“. Moža sta se kar šibila pod grozdom, nataknenem na kol in neseč na ramenih. Freska je bila odkrita, ko je odpadla v rhnja plast beleža, na zidu.

Hiša je bila požgana ob požigu Solčave leta 1944, preostali zid – ruše vine pa so bile odstranjene ob obnovi s stavbe za gostilno Rinka.

V zadnjih 100 letih so bile izmenoma gostilne skoraj pri vseh hišah v vasi. Iz bira je bila dobra, in če so koga iz smetja – to je gostilna pri Smetniku – v rglu ven, je pa skoraj padel v drugo smetje – v gostilno v Palusju, kakor so ji ša ljivo pravili. Razen navedenih treh – pri Trotelnu, Smetniku in Palusju – so bile tudi še pri Šturmu, Kavtmanu, V Marofu, pri Tajčmanu, Tišlerju, Heletu in še druge. Seveda ne povsod na enak način. Zven vasi pa pri Knezu (Rogovilec) in pri Zoharju, v Logu.

Posebej je omeniti trajnejše gostilne, ki so kakorkoli imele

več opraviti z razvojem alpinizma in turizma v času, ko se je ta začel.

Kristjan Germel, p. d. Šturme imel gostilno od l. 1865. Bil je član SPD od začetka. Imel je staro vpisno knjigo tujcev. Kot blagajnik društva in dopisnik je mnogo pripomogel za njegov dobrobit. Verjetno je on opozoril botanike na izredno tiso, ki je bila takoj z zakonom zaščitena in Germelj imenovan za varuha. Za svojo gostilno je izdal lastne razglednice. Bil je prijatelj in mecen Martinčevemu Franceljnu – profesorju na Ruskem. Bil je prvi poštar v Solčavi.

Anton Herle, pri Herletu p. d. pri Matevžu, je bila gostilna od leta 1876. Rojen 10. 1. 1845. Zgradil je novo nadstropno hišo pri Herletu l. 1898. Oddajal je tiske sobe in imel od Friscahaufa preskrbljeno vpisno knjigo tujcev. Izdal lastne razglednice in tiskovine za prijavo tujcev in t. d. Član SPD od za-

četka. Neumorno deloval za napredek slovenskega planinstva. Od l. 1908 ko so zgradili kočo na Okrešlju, je skrbel za nošnje provianta in inventarja. Njegov sin Fort je dolga leta bil oskrbnik Piskernikovega zavetišča, Vladimir pa zelo poznani in čislani profesor v Kranju.

V Logu je bila od nekdaj priljubljena točka za turiste. Logar je spremil leta 1825 nadvojvodo Ivana na Ojstrico in t. d. Leta 1903 je bila v Logu zelo uspela planinska manifestacija ob priliki obletnice SPD in zbor Savinske podružnice SPD. Po prvi svetovni vojni se je gostilna razvila v pomembno turistično postojanko.

V Plesti je bila gostilna že za časa Ja neza Piskernika, ki je veliko pripomogel k razvoju planinstva v Logarski dolini. Po prvi svetovni vojni je Franc Plesnik, p. d. Plesnik zgradil v elik hotel, ki se je dobro vpejal. Janez Piskernik je zgradil leta 1889 znano Piskernikovo

Odvzem gramoza v Robanovem kotu

O prekomernem odvzemu gramoza v Robanovem kotu sporočamo:

V zvezi z naraščajočimi potrebami komunalne dejavnosti, predvsem splošno družbenega pomena, urejanja cest, stanovanjske izgradnje in druge potrebe na področju moziške občine, nam narekujejo pridobivanje prodnega materiala iz strug vodotokov.

Na tej osnovi smo ugotovili, da v zadnjem letu obstojajo čimvečje težnje po izbavi gramoza predvsem v zgornjem toku Savinje.

Meritve in študije prodnosti so pokazale, da prodnost Savinje pada. Navedeni razlogi nam narekujejo, da naj se načelno ne vrši nobena edsploatacija gramoza iz struge Savinje.

Možnosti odvzema obstojajo torej le še v Robanovem kotu, ne več statičnih prodiščih v zgornjih delih Logarske doline in prodiščih, ki so z zarastjo statična in tako ovirajo normalni pretok visokih hudourniških voda.

Upoštevač želje, težnje, predvsem pa nujne potrebe občanov v splošnem družbenem interesu glede na izboljšanje stanja in razvoja komunalnih in stanovanjskih gradenj, je posebna komisija v prisotnosti predstavnikov inšpekcijskih služb SO Moziške, PUH Ljubljana, ZVS Ljubljana določila odvzem gramoza v Robanovem kotu in zato predpisala posebne pogoje odvzema.

S tem v zvezi je PUV NIVO Celje, rečna nadzorna služba izdala navodila o odvzemu gramoza v Robanovem kotu.

Ti pogoji so naslednji:

1. gramoz v Robanovem kotu se sme pridobivati samo na osnovi dovoljenja. Za ta namen je zgrajena posebna rampa pri kmetu Robanu.

2. Odvzem gramoza se dovoli samo v ponedeljek, torek in sredo, ostale dni mora biti rampa zaprta.

3. Gramoz se ne sme sejati na prodišču.

4. Strojno nakladanje gramoza ni dovoljeno, temveč samo ročno.

5. Odvzem gramoza je dovoljen samo na mestih, ki so posebno označena in to v glavnem v trasi toka struge Bele.

Na ta način smo skrajno omejili izdobo večjih količin, dopustili pa možnost dobave za najbolj nujne primere.

Z odvzemu gramoza po strokovnih napotkih in nadzoru smatramo, da naravne lepote Robanovega kota ne bodo oskrnjene.

Kolikor pa zanemarimo vse težnje, želje, predvsem pa nujne potrebe pridobivanja gramoza, pa se bomo morali pogovoriti o prepovedi odvzema.

Mnenja smo, da bi o teh odločitvah morali razpravljati zainteresirani občani oziroma bi s tem v zvezi morala SO Moziške sprejeti poseben odlok.

NIVO CELJE

zavetišče. Vendar pa, ker kot zavetišče ni imel dovoljenja za prodajo alkoholnih pijač, je te točil zastoj – z računal je pa pri hrani. Ta njegov „trik“ bi se gotovo „obnesel“ tudi sedaj in zelo poživil gostilno – turistično dejavnost. Škoda, da je pozabljen...

Med gostilnami tistega časa je treba omeniti še gostilno Knezu pozneje pri Rogovilu, po izviru na nasprotni strani Savinje, ta pa po rogovili lastnemu žlebu, po katerem je bil speljan. Lega te gostilne ob vhodu v Robanov kot, slovenski narodni park, je zelo pomembna za njen uspeh v turističnem razvoju kraja.

Ilegalna tiskarna na Rečici

Čeprav smo v vseh programih napravljenih za izvajanje akcije „NNNP“ napisali, da nas resnično ne sme nič presenetiti, so krajani krajevne skupnosti Rečice dne 30. septembra ob praznovanju krajevnega praznika združenega z zaključkom akcije NNNP bili prijetno presenečeni. Na mitingu oziroma na proslavi krajevnega praznika so bili vsem krajanom podeljeni bilteni NNNP, ki jih je pripravila oziroma izdala komisija za informiranje ustanovljena v izrednih razmerah. Za komisijo, ki je v soboto 29. septembra spremljala potek akcije NNNP se je pravo delo začelo šele v nočnih urah iz sobote na nedeljo. V izredno težkih razmerah in pomanjkanju materiala in sredstev je komisiji uspelo uspešno zaključiti svoje ilegalno delo. Rezultat njenega dela je bil dobro pripravljen in vsebinsko izdelan bilten, v katerem je mogoče najti vse, kar se je dogajalo v soboto 29. septembra na Rečici oziroma še nekatere misli, ki so se porajale ob spremljanju poteka akcije NNNP.

OO ZSMS iz Rečice ob Savinji (v komisijo za informiranje so bili organizirani mladinci) je tako ponovno opozorila, da je v letošnjem letu upravičeno prejela plaketo občine Moziške za svoje delo. Ponovno se je v praksi potrdilo pravilo, da je z mladimi mogoče dobro delati toda delati enakopravno, sistematično in organizirano. Mladi vključeni v SLO in DS v KS na Rečici so tako ponovno presenetili ne samo v okviru krajevne skupnosti, pač pa tudi na ravni občine.

ANTON IRMANČNIK

Iz dela kulturnih organizacij

Kulturna skupnost občine Mozirje je sprejela samoupravni sporazum o temeljih plana razvoja za obdobje 1976-1980 v začetku leta 1976. Na podlagi smernic iz temeljev plana razvoja je našla kulturna skupnost svoj prostor tudi v poglavju 4.2.2.1 občinskega družbenega plana razvoja za obdobje 1976-80. Oba dokumenta, to je temelji plana razvoja in občinski družbeni plan, sta bila osnovno vodilo uporabnikom in izvajalcem kulturne dejavnosti v naši občini. Kljub temu, da še plansko obdobje ni končano, pa že lahko ugotovljeno sklepamo, kateri cilji so bili ali pa še bodo uresničeni, katere pa bo treba zaradi objektivnih ali pa tudi subjektivnih vzrokov prenesti v naslednje plansko obdobje.

V želji, da bi lahko uporabniki in izvajalci kulturne dejavnosti v občini Mozirje realno ocenili stopnjo uresničevanja kulturnega razvoja naše občine, se nam zdi potrebno, da osvežimo temeljna izhodišča, po katerih je občinska kulturna skupnost usmerjala kulturni razvoj v planskem obdobju:

- utrjevati in razvijati kulturno življenje v občini v okviru socialističnih družbenih odnosov,
- utrditi in razvijati knjižničarstvo tako, da približamo knjižničarstvo slehernemu občanu in zlasti mladini ter doseči vsaj tolikšno število knjig, kolikor je prebivalcev v občini,
- krepiti in širiti amaterizem na vseh področjih kulturnega udejstvovanja v okviru kulturno-prosvetnih društev,

- usposobiti in primerno vzdrževati prosvetne domove za normalno delovanje in pridobiti vsaj en kulturni dom, ki bi bil usposobljen za vse vrste kulturnega udejstvovanja,
- omogočiti občanom, predvsem mladini, ogled kvalitativnih kulturnih prireditev in predstav,
- strokovno usmerjati delovanje kinosekcij,
- ohraniti etnografske značilnosti ter posebnosti zgornjesavinjske in zadrečke doline ter druge kulturne znamenitosti,
- posebno skrb je treba posvetiti vzgoji in pridobivanju kulturnih delavcev,
- uspešno je treba razvijati med-občinsko sodelovanje.

Občinska kulturna skupnost je bila v planskem obdobju tako nosilka celotnega programa razvoja kulturne dejavnosti, kakor tudi povezovalka interesov občanov za razvoj kulturnega življenja. Kulturna skupnost sama ni bila realizator posameznih akcij, razen akcij s področja investiranja, ampak je le-te realizirala in finansirala prek Zveze kulturnih organizacij občine Mozirje (ZKO). Prek ZKO in prosvetnih društev se je torej v planskem obdobju odvijala celotna kulturna dejavnost po vnaprej zastavljenih programih, katere je kulturna skupnost sprejemala in potrjevala na svojih skupščinah. V programe ZKO je bila s svojo dejavnostjo vključena tudi Občinska matična knjižnica. Organiziranost knjižnice v okviru ZKO se je v planskem obdobju pokazala kot zadovoljiva.

Realizacija nalog s posameznih področij kulturne dejavnosti je bila glede uspešnosti dokaj različna, zato bomo v nadaljevanju navedli nekatere bistvene značilnosti oziroma dosežke.

Pokazatelj

- zaloga knjig
- število članov
- obisk v knjižnici
- izposoja na dom

1976

1977

1978

1979
ocena

1980
ocena

4.892 6.880 8.802 12.000 15.000
592 929 1.100 1.300 1.500
5.191 7.241 6.197 8.000 10.000
7.504 10.805 10.004 12.000 15.000

ZKO si je v preteklem planskem obdobju pridobila in utrdila svoje mesto na občinskem kulturnem področju kar ji je do neke mere uspelo tudi ob pomoči družbeno-političnih organizacij. S svojo aktivnostjo je ZKO (sodelovala pri podružbljanju kulturne politike, vzbujala množični interes za kulturo, se zavzemala za kakovostnejše kulturno izvajanje, večjo strokovno in organizacijsko povezanost društev in poskušala lažje približati opero in druge stvaritve poklicnih, kulturnih ustanov naše mu občani.

Opravljen delo je plod prizadevanj kulturnih delavcev, tako na nivoju občinske ZKO, kakor tudi po krajevnih skupnostih. Poudariti je potrebno, da je celotno delo na kulturnem področju od Zveze do društev bilo v celoti amatersko. Pridobitev poklicnega animatorja kulturnega življenja na nivoju občine še ni uspela in bo treba po vsej verjetnosti prenesti ta cilj v naslednje plansko obdobje.

a) Knjižničarstvo

Knjižničarstvo se je v preteklem obdobju razvijalo in širilo prek občinske matične knjižnice. Količinski pokazatelji dokazujejo, da je matična knjižnica izrazito povečala obseg poslovanja, kar je razvidno iz naslednje tabele:

(tabela zgoraj)

Plansko zastavljen cilj, da bo ob koncu planskega obdobja znašala povprečje vsaj eno knjigo na prebivalca občine bo, kakor kaže, dosežen. Knjižničarska dejavnost se je prek izposojevalnic razširila v štiri kraje (Rečica, Ljudno, Gornji grad in Nova Stifita). Raširitev dejavnosti v druge kraje ovira pomanjkanje primernih prostorov (Solčava,

Luče, Šmartno, Bočna), pa tudi pomanjkanje lastnih pobud in podpore družbeno-političnih organizacij v posameznih krajevnih skupnostih. Kljub opisanim oviram pa predvidevamo, da nam bo do konca planskega obdobja uspelo razširiti knjižničarsko mrežo tudi v te krajevne skupnosti. V krajevni skupnosti Nazarje bo pričela izposojevalnica poslovati po tem, ko bo dograjen in aktiviran delavsko-kulturni dom.

Prostorska utesnjenost matične knjižnice je bila delno odpravljena s pridobitvijo novih prostorov v pridruku kulturnega doma v Mozirju. V mesecu septembru 1979 se je knjižnica tudi kadrovske okrepila z eno sodelavko. Kadrovska okrepitev je bila v skladu s planom razvoja knjižnice, kakor tudi v skladu s predpisanimi normativi s področja knjižničarstva v SR Sloveniji.

(se nadaljuje)

NOVE KNJIGE

I. LEPOSLOVJE ZA ODRASLE

Konsalnik: Hiša zaljubljenih str. 1., 2.
Lacaze: Predor — pripoveduje o taboriščnikih v Podlubelju (podružnica taborišča Mauthausen), ki so jih Nemci nasilno vpregli za kopanje predora
Rupel: Prijazno življenje
Rožanc: Ljubezem
Herron: Satanov zeleni otok
Fowles: Ženska francoskega poročnika
Menart: Statve življenja
Melchior: Speči agent
Bromfield: Noč v Bombay, Gospa Pa ringtonova, Prišlo je deževje
Lokar: Dom in jezik
Volarič: Viharil vrh
Rebolj: Alfa Pauna
Gordon: Lepotni kirurg
Hesse: Narcis in Zlatoust
Malpass: Shakespeare — biografski roman
Ullmann L.: Spreminjanje — avtobiografija
Laine: Čipkarica
Steinbeck: Sladki četrtek
Ka jzer: Prava moška družba

II. DOKUMENTARNA, POLJUDNOZNANSTVENA LITERATURA

Moczarski: Pogovori z rabljem Jugoslavija: turistični vodč
Ferenc: Satan, njegovo delo in smrt
Kunaver: Moje steze
Ljudstva sveta — 1
Filser: Tisoč in ena pot
Knjiga za vsako ženo
Javoršek: Radio CF
Vojna enciklopedija — 1-10
Voglar: Kako približamo otroku glasbo

III. KNJIGE ZA MLADINO:

Petan: Dobro jutro, dober dan
Voglar: Bilba buba baja
Rainer: Flöflich
Vipotnik: Petrova družina
Suhodolčan: Norčije v gledališču
Loef: Jaz sem Fe dde
Gripe: Pellerinova hči
Townsend: Rokopis iz Xanaduja
Pestum: Cas sanj
Palada: Pošta
Palada: Od krlika do avtomatike

Kmet v naši družbi danes

V sodobni družbi je naš kmet proizvajalec, lahko je združnik, čuvár okolja, vnet član v raznih društvih, nositelj naše kulturne dediščine, domoljubno nalogo opravlja na visokogorskih kmetijah; Bil pa je nepogrešljiv člen v narodno-osvobodilni borbi in je tako neposredno pripomožek k svobodi, ki jo uživam jaz in ti.

Ne moremo si predstavljati, kako bi lahko borci v narodno-osvobodilni borbi preživeli, če ne bi bilo kmečkih domov, ki so vedno nudili zavetje lačnim, prezeblim in utrujenim. Nič koliko kurirkov je izvrstno opravljal svoje naloge. Enkratne so bile kmečke žene, saj so včasih kot morda edine zdravnice nudile pomoč ranjenim in bolnim. In končno je tudi mnogo kmetov aktivno sodelovalo v partizanskih vrstah.

Važna je danes vloga kmeta v proizvodnji hrane. Z znanjem in moder-

nimi pripomočki dosega že skoraj raven, ki jo imajo kmetijsko zelo napredne države. Še bolj ekonomsko in smotrno pa se lahko vključuje kot združnik, kooperant. Velika možnost posodabljanja kmetije pa nudi prilika, da razvije tudi na kmetiji turistične usluge.

Z napredkom je postal poklic kmeta bolj zanimiv in privlačen, saj ga je treba prav tako kot ostale strokovnjake stalno dopoljevati z modernimi dosežki in tako so že davno minili časi, češ, da mu ni potrebna izobrazba. Prav obratno, tudi na naših kmetijah imamo že kmete z visoko izobrazbo. Zakaj? Kmetija je praznoprav podjetje v malem. In tako kmet ne opravlja samo neko vrsto dela, ampak se mora znati vsak dan sproti v novih situacijah, ki jim nikakor ne more biti kos brez potrebnega znanja.

Torej zato moraš biti ponosen, da si kmet! Imaš vse možnosti, da se postaviš v enakovredni položaj z ostalimi poklici. Zakaj bi zato bežali

z lepih visokogorskih kmetij, če se vam ponujajo različne in zanimive možnosti. Če bi mi bilo še dano izbirati poklic, bi bil kmet, kajti ni bolj svobodnega poklica na svetu!

Poklic kmeta je tudi iz zdravstvenih razlogov boljši, ves dan se giblješ na svežem zraku, v lepem okolju in nikamor ne drviš, kot obratno ljudje v mestih, ki neprestano nekam hitijo in se prerivajo za kos kruha v čisto zelo slabem okolju. Premislimo tudi to, zakaj imajo ljudje v mestih tako neustavljivo željo, da bi se vsaj ob nedeljah naužili svežega zraka in se sprostil v čistem okolju. Zato je zadnji čas, da nikakor ne smemo dopustiti, da bi naše kmetije ostale brez življenja.

Slovenci smo vsi kmečki narod in ponosni smo lahko, da smo sinovi in hčere naroda, ki je dal celo vrsto znanstvenikov, umetnikov in brez števila pridnih in dobrih ljudi!

M.

Od ključavničarja do poročnika

Spomini Maksa Senice

Organiziran je bil s strani OB. kom. za Štajersko in IV. operative cone. Ko sem se vrnil s tečaja, sem bil imenovan za politkomisarja kurirske relejne linije za Spodnje savinjsko in kozjansko območje. Komandant linije je bil takrat Tone Gračner – Borutin. Novembra istega leta pa sem bil po nalogu komande 1. slovenske divizije KNOJ – a povišan v poročnika partizanske vojske. Kot tak sem se ukvarjal z organizacijskimi vprašanji kurirskih povezav in političnim usposabljanjem kurirjev teh enot. Zelo mi je ostal v spominu dogodek v Šmarjeti pri Rimskih toplicah. Moral sem na Kozjansko, kjer je po izdajstvu padla kurirska postaja 5 S. Vzel je bilo treba izpolniti, zato sem dobil nalogo, da na novo organiziram postajo. Do Savinje pri Rimskih toplicah je moja pot potekala v redu, tam pa sem naletel na oviro, ki se je zdela prvi hip nepremostljiva. Namreč, treba je bilo preko Savinje, ta pa je tisti čas močno narasla, da nismo mogli misliti na prevoz s čolnom, ki je bil za naše potrebe vedno na voljo. Zbralo se nas je več partizanov in aktivistov, da smo se posvetovali, kako priti na drugo stran reke. Edina brv pa je bila dobro zavarovana, saj so Nemci imeli močno posadko v šoli, ki je stala v neposredni bližini. Po kratkem posvetu smo se trije odločili, da bomo prešli Savinjo preko brvi in da bomo še pred tem onesposobili stražarja. Tako smo tudi storili. Čeprav je bilo v neposredni bližini veliko nemških vojakov, smo srečno prečkali brv in se znašli na poti na Kozjansko. Razbita postaja, ki sem jo na novo organiziral, je

bila pod Loko pri Zidanem mostu. Do marca 1945 sem ostal na III. relejni liniji. Nato pa sem bil premeščen na I. relejno linijo, ki je bila takrat v razsulu. Moja naloga je bila zagotoviti njeno nemoteno delovanje. To sem tudi storil. Ko sem se zadrževal na postaji 26 S v Šentjurju ob Taboru, nas je razveselila vest o sklenjenem premirju in kapitulaciji nemške vojske. Takoj smo vsi, ki smo bili takrat na postaji, krenili proti glavni cesti in pri Vranskem pričeli razoroževati umikajoče se Nemce. Tako smo v prvi noči uspeli razorožiti večjo enoto okupatorjeve armade, pozneje smo ugotovili, da se je takrat pokorila naši zahtevi po oddaji orožja kar cela divizija. Bili smo polni navduše nja, da je vojne konec. Nismo veliko razmišljali in se lotili akcij, ki bi se jih verjetno ob dobrem premisleku nebi. Vendar smo uspeli s svojo odločnostjo in s pomočjo težkih preizkušenj preživeli vojnih let.

Ob kapitulaciji sem bil poklican v štab III. VDV brigade v Maribor. Njen komandant je bil Anton Vratanar – Antonesku. V splošni zmešnjavi, ki je takrat vladala na naših cestah sprčo tisočev in tisočev umikajočih se okupatorskih vojakov, sem uspel priti v Maribor z osebnim avtomobilom, ki sem ga zasegel. Organiziral sem tudi šoferja. Po dolgi in nevarni vožnji sva se vendarle znašla v Mariboru, kjer sem prevzel nove naloge. Nastopil je mir! Vendar revolucija še ni bila končana. Treba je bilo poprijeti na vseh straneh, da bi porušeno domovino čimprej očistili hudih ran dolge vojne in njenih posledic. Senica je želel domov in ni nameraval ostati vojak, čeprav so ga k temu nagovarjali. Danes pravi, da ga

je vleklo domov in se tam vključil z vsemi svojimi silami v obnovo in izgradnjo ljudske oblasti. Poslali so ga v združni tečaj v Ljubljano, pozneje še v enega ter na šolanje v enoletno z adružno šolo v Beograd. Njegova pot partizana in družbenopolitičnega delavca s tem, ko je upokojen ni zaključena saj ga še vedno pokličejo k sodelovanju v razna telesa družbenega življenja. Kljub bolezenskim tegobam je volja do dela ostala, kot je ostala zavest, da je storil, kar je mogel zato, da bo našim zanamcem nekoč bolje!

Maks Senica – Božo ni pripovedoval svoje trnjeve poti skislo najtežje čase naše zgodovine zato, da bi se o njem govorilo ali bi morda hvalili njegova dejanja. Sam pravi, da je to bila njegova dolžnost in da bi, če bi bilo potrebno, hotel še enkrat na isto pot trpljenja za svobodo. Prepričan sem, kot sam pravi, da je danes naš mladi rod dober in pripravljen braniti naše pridobitve, vendar pa je naša dolžnost, da ga nenehno vzpodbujamo k zavesti in v prepričanju, da je prehojena pot naše ga rodu v marsičem kajipot njim samim. Pa še to, z a nami ne smejo ostati nejasnosti! Nekatere stvari iz preteklosti so prikazane včasih v napačni luči, ne toliko zaradi namere, nekoga prizadeti, kot zaradi nepreverjenih trditev, oziroma zapiskov. Seveda so nemški dokumenti v marsičem nezanesljivi, saj so prikazali dogodke z njihovega zornega kota, se pravi tako, kot je njim v taktičnem času to najbolj odgovarjalo.

Tako se je žal tudi zgodilo, da je bil Senicov odhod v partizane prikazan v knjigi „Velike preizkušnje“ tako, kot je bil opisan v okupatorskih

dokumentih. Resnica pa je ta, da je bil Maks Senica v tistem času že vsestransko povezan s partizani in s pretvezo pri odhodu v enote NOV zaščitil domače in krog znancev pred maščevalnimi dejanji okupatorja.

KONEC

UREDNIKOVA BESEDA

Ta številka je v glavnem posvečena vajah ob zaključku letošnjih prizadevanj okoli obrambnih priprav. Spomini Maksa Senice so pri kraju. Tako bo v naslednji številki Tone Ikovec pripovedoval o partizanskem življenju. To bo prav tako nadaljevanje. V uredništvu se je tokrat nabralo kar dosti pisanja z raznih strani. Žal pa se ne oglašajo iz posameznih krajevskih skupnosti. To bi bilo potrebno, saj bi občani bolje poznali težave iz raznih delov doline. Posebno bi naj v bodoče postali dejavni dopisniki iz delovnih organizacij. Re s je, da imajo nekatere izmed njih svoja glasila. Vendar bi kazalo o delovnih kolektivih več spregovoriti. Vsi občani naj vedo o naporih posameznih delovnih sredin za boljše poslovne in delovne uspehe. Iz dajateljski svet je na zadnji seji spregovoril tudi o obveščanju iz dela družbenopolitičnih organizacij in skupščin SO ter SIS. O tem je še vse premalo povedanega. Tako občani ne sledijo raznim ukrepom, ki so začeti, in ki se nameravajo uvesti. Tudi o delu društev, združenj in raznih ustanov premalo piše mo. Zato vabimo dopisnike iz navedenih sredin, da se oglašijo. Vse več je tistih naših rojakov, ki se od drugod javljajo z željo, da bi jim pošiljali naš list. Tako smo sklenili ustreči upokojencem v domu na Polzeli in jim pošiljamo glasilo. Vsem podobnim željamo, da ne moremo ustreči, ker so težave s pošiljanjem po naslovih. Posebno moram pohvaliti mlade dopisnike, ki so se tokrat dobro izkazali. Le tako naprej! Ker bo naslednja številka izšla v decembru, bomo v njej opisali posamezne slovesnosti ob Dnevu republike.

UREDNIK

Savinjske NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno – Izdajajo SO in delovne organizacije občine Mozirje – Urejuje uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik – Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon 063-830-017 – Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje št. 5076-637-56 – Savinjske novice, glasilo SO Mozirje – Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do dvajsetega v mesecu – Grafična priprava ČZP „Dolenjski list“ – Novo mesto – Tisk: tiskarna Ljudske pravice Ljubljana – Po imenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421. 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

PLANINSKO DRUŠTVO GORNJI GRAD

Na podlagi sklepa upravnega odbora z dne 12. 10. 1979

objavlja

naslednja prosta dela in naloge:

– oskrbnika in kuharice v obnovljenem Planinskem domu na Me nini planini.

Zaželeno je, da prevzame delo zakonski par.

Plačilo po dogovoru.

Pismene prijave pošljite na naslov: Planinsko društvo Gornji grad in sicer do 30. 11. 1979.